

Szorongatásom napján Istent keresem,
éjjel is hozzá emelem kezeimet:
nem lankadnak el.
Nem akar megvigasztalódni
a lelkem.

Zsolt 77,3

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXX. évf. 26. • (3957.)
2024. június 30. • Ára 420 Ft

A kereszténység nem szabályrendszer, hanem kapcsolat Istennel

Fotó: Lambert Attila

Az újmisécs Gács Botond Paszkál ferences szerzetessel beszélgettünk

Berta Tibor püspök, katonai ordinárius június 15-én a mátraverebély-szentkúti nemzeti kegyhelyen szentmise keretében áldozópappá szentelte Gács Botond Paszkál ferences szerzetest. Az újmisécsel a pappá szentelése előtti napokban beszélgettünk a hivatásáról.

is – négy pap szolgál, valamint egy novícius testvér Erdélyből és jómagam.

– A nemrég Stephanus-díjjal kitüntetett Barsi Balázs OFM, országosan ismert hitszónok 2021-ben költözött Szécsénybe. Milyen mértékben meghatározó a jelenléte az Ön számára?

– A nemzeti kegyhelytől mintegy negyven kilométerre, a szécsényi ferences kolostorban készül a pappá szentelésére...

– Igen, tavaly június 3-án szentelt diakónus-sá Majnek Antal OFM püspök, majd augusztusban kerültem a szécsényi ferences kolostorba, úgynevezett lelkipásztori gyakorlatra. Ez abból áll, hogy részt veszek az ott élő testvérek életében és a lelkipásztori szolgálatban: a prédikálásban és a szentségi pasztorációban. Emellett a rendtartomány megbízott hivatás-gondozójaként is dolgozom: azokat kísérem, akik ellátogatnak hozzánk, hogy betekintést nyerjenek a szerzetesi életünkbe. A szécsényi plébánián – amely egyben novíciátház

– Amikor megtudtam, hogy a tartományfőnök, Piusz atya Szécsénybe helyezett, nagyon hálás voltam neki. Egyrészt azért, mert már novíciusként szerettem ott lenni, hiszen ez egy olyan hely, ahol lehetőség nyílik az elcsendesedésre; a novíciátházba érkező újoncok beletanulnak a szerzetesi életformába, s emiatt nagyobb hangsúly esik az imaórákra, a közösségi összejövetelekre is. Másrészt azért is kifejeztem a hálámat, hogy láthatom Barsi Balázs atya Jóistennek átadott életét, ahogy megéli azt. Majdnem két évtizeden keresztül volt novíciusmagiszter Szécsényben és Esztergomban. S hogy mit jelent számomra a jelenléte? Az életpéldájával tanít.

(Folytatás a 11. oldalon)

Emberek halásza a Szentélek kegyelmével

Újmisécsket kérdeztünk az életükről, küldetésükről

„Ne féj, ezentúl emberek halásza lesz!” – Mihovics Szabaszián papi jelmondata egyszerre ad megerősítést, biztosságot, bátorítást és céltudatosságot. Az újszövetségi igehely ezt a feladatot fogalmazza meg: az üdvösségre kell elvezetned az embereket. „Ez életünk értelme” – mondja a Pécsi Egyházmegye diakónusa, akit június 22-én szentelt pappá Felföldi László megyéspüspök a pécsi székesegyházban.

Szabaszián a Szombathelyi Egyházmegyeében született, Tótszentmártonban, a horvát határ közelében. Kétéves volt, amikor édesapja elhunyt. Mivel édesanyja dolgozott, a nagymama vigyázott rá. „Magával kellett vinnie a templomba minden imádságra, misére, hiszen nem maradhattam egyedül otthon.

(Folytatás a 6. oldalon)

A Szűzanya újra és újra rámutat Jézusra

Nagy érdeklődés mellett mutattuk be Međugorje-kötetünket

A közelmúltban jelent meg a Magyar Kurír kiadásában a Via Sacra zarándok utazási irodával partnerségben az Új Ember Kiadványok zarándokútikönyvsorozatának harmadik kötete, Koncz Attila Međugorje című könyve, melynek bemutatóját június 17-én a budapesti Szent István-bazilikában tartották.

(Folytatás a 12. oldalon)

Látjuk, mekkora ajándékot kapunk?

Fülöp-szigeteki vendégmunkások Magyarországon

A vasvári plébániára sorban érkeztek június 8-án a távoli szigetország lakói, hogy különleges ebéddel kedveskedjenek azoknak a magyaroknak, helyi híveknek, akik év közben tevékenyen részt vesznek az egyházközség munkájában. Vendégmunkások ők, akik idegen országban végzett munkájukból tartják el a családjukat. Hernandez Elmer Fülöp-szigeteki verbita szerzetes, a vasvári templom plébánosa mesélt nekünk honfitársairól, a velük való gondviselészerű találkozásról.

Szorgalmasan, összehangoltan dolgoznak, mosolyognak, szívesen válaszolnak minden kérdésünkre, nyíltan beszélnek az örömeikről és a nehézségeikről is. Szabadnapjukon segítenek a templomi közösségben, a „második családjukban”. Sokan az éjszakai műszakból reggel egyenesen ide jöttek a heti egy szabadnapjukon. Nyíryre fontos nekik ez a közösség. Hazájuk katolikus ország, mélyen hívó népe a munkaadó országokban is keresi a kapcsolatot a templommal, Istenre bízva a sorsát. Jó lenne egymásra találni, hiszen ott

van a helyük a templomainkban, a plébániáinkon.

Gilbert, Rose, Anne, Garry, Apple Joy, Andrew, Eliseo, Maricel... A médiában csak számadatok a vendégmunkások, mintha nem lenne nevük, történetük. Pedig mindannyiuk mögött egy anyagiakban talán szegény, de lelkiében gazdag élet áll, és végtelenül nagy összetartás, család szeretet. A Fülöp-szigeteken szinte minden család kiválasztja az egyik tagját, hogy külföldre menjen dolgozni – ő lesz a breadwinner, a kenyérkereső.

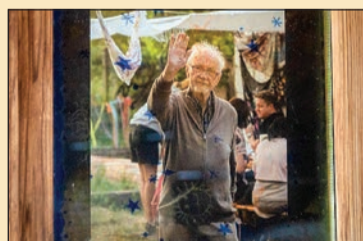
(Folytatás a 9. oldalon)

Parolin bíboros
a svájci békekonferenciáról
2. oldal

Szent pillantások
személyes közelségben
A Keresztény Múzeum
Képgaléria című tárlatról
8. oldal

Mustó Péter SJ nevét kapta
a közösségi ház
11. oldal

ISSN 0133-1205

2 4 0 2 6

9 770133 120548

A keresztény ember reménye

A Szentatya május 8-án a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében folytatta a főbűnökről és az erényekről szóló katekézissorozatát. Múlt héten a három isteni erény közül az elsőről, a hitről elmélkedett, a mai alkalommal pedig a másodikról, a reményről a Róm 8,18.23–24 szakasz alapján. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim!

A legutóbbi katekézisen az isteni erényekről kezdtünk el gondolkodni. Három isteni erény van: a hit, a remény és a szeretet. Legutóbb a hitről elmélkedtünk, ma a reményen van a sor. „A remény az az isteni erény, amellyel bizalmunkat Krisztus ígéreteibe vetve, és nem a saját erőnkre, hanem a Szentlélek segítségére és kegyelmére támaszkodva törekszünk a mennyek országára és az örök életre mint boldogságunkra” (A Katolikus Egyház Katekizmusa, 1817). Ezek a szavak megerősítenek bennünket abban, hogy a remény a szívünknek felkínált válasz, amikor felmerül bennünk az abszolút kérdés: „Mi lesz velem? Mi az út végcélja? Mi lesz a világ sorsa?” Mindannyian tudjuk, hogy egy negatív válasz ezekre a kérdésekre szomorúságot okoz. Ha nincs értelme életünk útjának, ha az elején és a végén is a semmi van, akkor azt kérdezzük, miért is kellene egyáltalán úton lennünk: ebből születik az ember kétségbeesése, minden hiábavalóságának

az érzése. Sokan lázadozhatnak: igyekeztem erényes, okos, igazságos, erős, mértékletes lenni. Hívó ember is voltam... Mi értelme volt a küzdelmemnek, ha itt minden véget ér? Ha hiányzik a remény, az összes többi erényt a felmorzsolódás és hamuvá válás veszélye fenyegeti. Ha nem lenne megbízható holnap, ha nem lenne előttünk fényes horizont, akkor csak arra a következtetésre juthatnánk, hogy az erény hasztalan erőfeszítés. „A jelen csak akkor élhető, ha a jövő felől mint pozitív valóság felől bizonyosak vagyunk” – mondta XVI. Benedek (Spe salvi, 2).

A keresztény embernek nem saját érdemei miatt van reménye. Ha hisz a jövőben, az azért van, mert Krisztus meghalt, feltámadt, és nekünk adta Lelkét. „A megváltás oly mó-

don adatott nekünk, hogy reménnyel lettünk megajándékozva, mégpedig megbízható reménnyel, amelyre támaszkodva meg tudunk birkózni jelenünkkel” (uo., 1). Ebben az értelemben ismét azt mondjuk, hogy a remény isteni erény: nem tőlünk ered, nem konok önmeggyőzés, hanem közvetlenül Istentől származó ajándék. Sok kételkedő keresztény szeme elé, akik még nem születtek teljesen újjá a reményre, Pál apostol a keresztény tapasztalat új logikáját állítja: „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a hitetek, mert még mindig bűneitekben vagytok. Sőt, azok is elvesztek, akik Krisztusban haltak meg. Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél szálanomra méltóbbak vagyunk” (1Kor 15,17–19). Mintha

azt mondaná: ha hiszel Krisztus feltámadásában, akkor bizonyossággal tudod, hogy nincs örökké tartó vereség, sem örökké tartó halál. De ha nem hiszel Krisztus feltámadásában, akkor minden üressé válik, az apostolok prédikációja is.

A remény olyan erény, amely ellen gyakran vétkezünk: egészségtelen nosztalgiázással, búskomorsággal, amikor azt gondoljuk, hogy a boldog perceket örökre eltemette a múlt. A remény ellen vétkezünk, amikor bűneink miatt elkeseredünk, és elfelejtjük, hogy Isten irgalmas és nagyobb a szívünkknél. Testvéreim, ezt ne felejtjük el: Isten mindent megbocsát, Isten mindig megbocsát! Mi vagyunk azok, akik belefáradunk a bocsánatkérésbe. De ne felejtjük el ezt az igazságot: Isten mindent megbocsát, Isten mindig megbocsát! A remény ellen vétkezünk, amikor bűneink miatt elkeseredünk; a remény ellen vétkezünk, amikor bennünk lévő ősz kioltja a tavaszt; amikor Isten szeretete megszűnik örök tűzként égni, és nincs bátorságunk egész életünkre elkötelező döntéseket hozni.

Erre a keresztény erényre nagy szüksége van a mai világnak. A világnak szüksége van reményre, ahogyan szüksége van a türelem erényére is, mely kéz a kézben jár a reménnyel. A türelmes emberek a jó dolgok szövörmesterei. Makacsul vágnak a békére, és bár egyesek sietnek, s mindent és azonnal szeretnének, a türelemnek megvan a képessége a várakozásra. Azok, kiket a remény éltet és türelmesek, képesek átvész-

elni a legsötétebb éjszakákat is, még ha körülöttük sokan átadják is magukat a kiábrándultságnak. A remény és a türelem együtt jár. A remény a fiatal szívűek erénye; és itt az életkor nem számít, hiszen vannak idős emberek is, akiknek a szeme tele van fényvel, akik a jövő felé való állandó előrefeszülésben élnek.

Gondoljunk az evangélium két nagy öregjére, Simeonra és Annára: nem fáradtak bele a várakozásba, s útjuk utolsó szakasza a Messiással való találkozás áldásában részesült, akit a szülei által a templomba hozott Jézusban ismertek fel. Milyen kegyelem lenne, ha mindannyiunkkal ez történe! Ha egy hosszú zarándoklat után, letéve tarisznyánkat és botunkat, szívünket korábban soha nem érzett öröm tölténe el, és mi is felkiálthatnánk: „Most bocsásd el, Uram, szolgádat, szavaid szerint békében, mert látta szemem üdvösségedet, melyet minden nép színe előtt készítettél, világosságul a pogányok megvilágosítására, és dicsőségül népednek, Izraelnek” (Lk 2,29–32). Testvéreim, menjünk előre, és kérjük annak kegyelmét, hogy legyen reményünk, reményünk és türelmünk! Mindig a végső találkozásra tekintünk; mindig arra gondolunk, hogy az Úr közel van hozzánk, hogy a halál soha, de soha nem fog győzni! Menjünk előre, és kérjük az Urat, hogy adja meg nekünk a remény nagy erényét, a türelemmel kísért reményt! Köszönöm!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Magyar nyelven mutattak be szentmisét Madridban

Hosszú évek óta először vehettek részt magyar nyelvű szentmisén a Spanyolországban élő magyarok. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) által szervezett szentmisét Tóth Tamás, az MKPK titkára mutatta be június 16-án a madridi Páduai Antal-templomban, melynek különlegessége, hogy Szent István király és Szent Imre herceg is kiemelt helyet kapott a templombelső díszítő freskósorozatán.

Tóth Tamás az Európai Püspöki Konferenciák (CEE) titkárainak találkozáján vesz részt Madridban június 16. és 19. között, ez adott lehetőséget erre a szentmisére. A homília témája a mustármagról szóló példabeszéd volt. A mustármag lelkiségére az anyaországtól messze különösen is szükség van annak érdekében, hogy hitünket és kultúránkat meg tudjuk őrizni és tovább tudjuk adni, személyesen is építkezve és építve a közösséget is magunk körül.

Akarva sem lehetett volna megfelelőbb témát választani a madridi Németek Szent Antal-templomában (iglesia de San Antonio de los Alemanes) összegyűlték számára. A Szent Antal-templom a 17. század elején épült a madridi portugál közösség részére, kiegészítve az 1606-ban megépített kórházat. 1702 óta a Madridi Menedék és Könyörületesség Királyi Testvérsége (Real Hermandad del Refugio y de Piedad de Madrid), gondozza, akik mindennap 250 éhezőnek adnak enni, évente 80 gyermek oktatásához járulnak hozzá, a templomot pedig kulturális, turisztikai és természetesen lelkeségi programokkal töltik meg.

A Szent Antal-templom belsejét több barokk festő műve díszíti, köztük Luca Giordano freskói. A bejárat mindkét oldalán magyar szent fogadja az imádkozni érkezőket: Szent István király és Szent Imre herceg. A kántori szolgálatnak köszönhetően a szentmise végén

felcsendült a magyar himnusz is. A helyi közösség virágcsokorral tisztelgett Szent István előtt, amelyet Tóth Tamás helyezett el első királyunk festményénél.

A szentmisén egybegyűltek között voltak a helyi magyar közösség tagjai, akik a Kárpát-medence különböző részeiről származnak, történelmi családok (Széchenyi és Kossuth) leszármazottai, valamint olyan spanyol nemes is, akinek egyik felmenője Buda várának 1686-os visszafoglalásakor halt hősi halált. A szertartáson több kisgyermek család is jelen volt, ami hangsúlyosan megmutatta: valóban igény van arra, hogy Spanyolországban is ma-

gyar nyelven élhessék meg hitüket, lelkiségüket. Ha Isten is úgy akarja, a most elültetett mustármagok hamarosan szárba szöknek, és rendszeresé válnak a magyar nyelvű misék Spanyolországban.

Gyuricza Kata Sára
Fotó: T.T.

Parolin bíboros a svájci békekonferenciáról

Az olasz szenátusban június 19-én, a békekeremtésnek szentelt rendezvényen Pietro Parolin bíboros, vatikáni államtitkár a Svájcban nemrég megtartott magas szintű békekonferenciáról nyilatkozott, amelyen ő vezette a szentszéki küldöttséget.

Pietro Parolin bíboros, vatikáni államtitkár nyilatkozatában hasznosnak minősítette a Svájcban június 15–16-án Ukrajna békéjéért tartott magas szintű konferenciát, de hangsúlyozta: amint számos résztvevő megállapította, korlátot jelentett, hogy Oroszország nem volt jelen az eseményen. „A békét mindig együtt lehet megteremteni” – fogalmazott a vatikáni államtitkár az olasz szenátusban, a békekeremtésnek szentelt rendezvényen. Megjegyzései a svájci Luzernben tartott konferenciára vonatkoztak, ahol ő vezette a megfigyelőként jelen lévő vatikáni delegációt.

„Sokaktól hallottam – és tetszett: nem állunk háborúban Oroszországgal, azért vagyunk itt, hogy megtaláljuk az utat az Oroszország és Ukrajna közötti békéhez” – mondta a bíboros.

Megismételte, milyen fontos az „igazságos” jelző a béke szó kapcsán: „Igazságos béke (...) az, amely a nemzetközi jog elvein és az ENSZ Alapokmányának szigorú betartásán alapul.” Ehhez társulnia kell a testvériség elvének, amely a rendeletekben is testet ölt. Ha nem tesszünk erőfeszítéseket azért, hogy testvéreknek érezzük magunkat ezen a világon, akkor soha nem leszünk képesek leküzdeni a konfliktusokat – mutatott rá Parolin bíboros. Nem bízunk egymásban, ezért nő a hagyományos és a nukleáris fegyverek arzenálja. Mindenki biztosítani akarja, hogy képes legyen megvédeni magát a másiktól, akiben már nem bízunk, és akit nem tisztel. A fegyverkereskedelem mögött „nagy gazdasági érdekek munkálnak” – jelentette ki Parolin bíboros, megismételve Ferenc pápa szavait.

Amikor az Ukrajnába történő fegyverszállításról szóló, az olaszországi politikai erők

közötti vitáról kérdezték, Parolin bíboros hangsúlyozta: „a probléma megoldásának egyetlen módja az, ha összefognak és feltétel nélkül párbeszédbe kezdenek egymással, csak akkor lehet leállítani a fegyverküldést is”. A vatikáni államtitkár szerint azonban ez az első lépés: „akár nagyon diszkréten és bizalmasan is meg lehet kezdeni a tárgyalásokat a két fél [Oroszország és Ukrajna] között, hogy beszélni kezdjenek egymással”.

A szenátusi rendezvényen Parolin bíboros felhívást intézett minden keresztényhez: „Ebben a háborús időszakban sürgősen szükség

van arra, hogy szívükön viseljék a béke ügyét.” Annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a fiatalokat el kell kezdeni nevelni „a befogadás kultúrájára, elkerülve a kirekesztés logikáját, valamint az ellenségességet tápláló előítéleteknek és sztereotípiáknak a kísértését”. „A sorsunk nem a halál, hanem az élet, nem a gyűlölet, hanem a testvériség. Essenek ki a kezünkől az Istent sértő és az emberi méltóságot meggyalázó fegyverek!” – fogalmazott Pietro Parolin bíboros államtitkár az olasz szenátusban. Parolin bíboros reményét fejezte ki, hogy a közelmúlt eseményei, köztük a pápa részvétele a G7 csúcstalálkozón, valamint a saját jelenléte a svájci békekonferencián „hagyhat valami nyomot (...), és az elvégzett magvetésnek meglesz a gyümölcse”.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News Facebook-oldala

Közösségteremtő hittel

Öt év után újra papszentelést ünnepeltek a pécsi székesegyházban

Felföldi László pécsi megyéspüspök június 22-én, szombaton áldozópappá szentelte Mihovics Szabaszián és Miklovits Attila diakónusokat a pécsi Szent Péter- és Szent Pál-székesegyházban. Az ünnepi szentmise jelen volt Mayer Mihály nyugalmazott megyéspüspök is. A szertartáson a Pécsi Egyházmegye papsága koncelebrált.

papi sorsukat. Ezek a következők: az emberiség, a kereszténység és a papság szentsége. A papoknak, mint mondta, emberi, keresztényi és papi küldetésüket megélve kell ellátniuk feladataikat.

A papi élet kihívásairól a főpásztor elmondta: „Amikor elindultok a papi élet útján, a hivatásban a legfontosabb az újra való nyitottság, valamint a többre való készség. Ehhez bátorság kell. A ti papi életetekben már nem olyan az Egyház, mint régen volt, s nem is olyan lesz, mint amilyen most. Az új, a megújuló Egyházat kell szolgálnotok, az élő Krisz-

A szentmise előtt Mager Róbert püspöki irodaigazgató, a székesegyház plébánosa röviden ismertette az egyházi rend szentségének második fokozatában részesült szentelendők életútját. Úgy fogalmazott: „Isten különleges kegyelmi időt engedett nekünk, hogy öt év elteltével újra papszentelést ünnepelhetünk a Pécsi Egyházmegye anyatemlőjében.” Mager Róbert külön köszöntötte azokat a zárandókat, akik egy nappal korábban részt vettek a szentelendőkért felajánlott hagyományos éjszakai gyalogos zárandoklaton, és mintegy negyven kilométeres távolságot tettek meg a Mecsek ösvényein, hogy a papszentelés reggelére megérkezzenek a székesegyházba. A szentelésen jelen volt a Pécsi Egyházmegye papsága, a jelöltek szemináriumi előjárói, a családtagok, rokonok és a barátok, papnövendékek, valamint az Egyház közössége. A szentmise liturgiájában az evangélium felolvasása után kezdődött a szentelés szertartása. Felföldi László püspök felkérésére a szentelésen részt vevő szemináriumi előjárók lehetőséget kaptak arra, hogy a szentmise homíliájában elmondják néhány személyes gondolatukat a jelöltekkel kapcsolatban.

A szeretetteljes emlékképeket Csépanyi Gábor spirituális, Csepregi Róbert prefektus és Balogh Attila, az Esztergomi Szeminárium rektora osztották meg a jelenlévőkkel. Szentbeszédében Felföldi László püspök a papi élet alapját jelentő három viszonyítási pontról elmélkedett, melyek – miként fogalmazott – stabilitást adnak, s amelyekhez a lelkipásztorok hozzáigazíthatják

tus Egyházát. Nem egy nosztalgiahullámot, nem hagyományörzést, nem bezárkózottságot, nem hivatalt. Az élő Krisztus Egyházában kell megtalálnotok a helyeteket. A pap közösséget teremt, a hit, a mi közösségében él. Hit és élet, igazság és élet, az én és a mi szétválaszthatatlanok” – hangsúlyozta szentbeszédében a pécsi megyéspüspök.

A homíliát a papszentelés követte. A szentmise végén a Pécsi Egyházmegye két újmisési lelkipásztora a főpásztorral együtt adott áldást a jelenlévőkre. Mihovics Szabaszián Mohácson, Miklovits Attila Szekszárdon kezdi meg a lelkipásztori szolgálatát, káplánként.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye

Az ima: létfeltétel

Pap- és diakónusszentelés Kaposváron

Varga László kaposvári megyéspüspök június 2-án áldozópappá szentelte Boross László és Pohnert Dávid diakónusokat, valamint diakónussá szentelte Brunczvik Mátyás papnövendéket a kaposvári Nagyboldogasszony-székesegyházban. (Az újmisési papok küldetéséről, életéről lapunk 6-7. oldalán olvashatnak – a szerk.)

barátokra, hiteles, igaz barátokra, és akkor nem lesztek magányosok! Amit kerülnötök kell, az a vallási nagyképűség, a klerikalizmus, a hatalom rossz gyakorlása. Ne a világ módján gyakoroljátok a papi hatalmat! A szolgálatnak és az abból fakadó örömmel kell jellemeznie benneteket. Ha valaki látja az örömtöket, akkor elhiszi, hogy Isten szereti őt, s azt, hogy amit hirdetünk, az örömhír, jó hír. Megnyerni másokat Krisztusnak. Ez a legfontosabb ahhoz, hogy vonzóvá tedd Egyházunkat mások számára, s azután másokkal együtt te is részesedj az evangélium

A főpásztor a szentbeszéd elején így fordult a szentelendőkhöz: „Hálás vagyok értetek! Hálás vagyok Istennek, hogy meghívott, kiválasztott és felszentel benneteket, küldetést adva nektek. Köszönöm, hogy hűségesek maradtatok hozzám! Szeretném, ha a jelenlévők támogatnának benneteket imáikkal.”

Varga László rámutatott: „Az ima az egyetlen dolog, amivel egészen látjuk a világot, az Egyházat, önmagunkat és a hivatásunkat. Az ima létfeltétel egy papnál. Legyetek nagyon közel Istenhez, mindennap! Azt kérem tőletek, hogy legyetek nagyon közel paptestvéreitekhez is. Ne szigetelődjétek el! Nem »Rambók« vagytok, akik hősök, és megváltják a világot. Egyazon testnek vagytok tagjai – csak együtt tudjuk továbbadni az evangéliumot, Isten országának örömhírét az embereknek itt, Somogyban és Zalában.

Legyetek nagyon közel a rátok bízottakhoz! Keressétek a kapcsolatot, és menjetek utána azoknak, akik valami miatt csalódtak, kiábrándultak, elhagyták az Egyházat! Jézus is utána ment az elveszetteknek. Kövessétek a példáját, és legyetek közel azokhoz, akiket rátok bíz a Jöistén!

Az ima mellett – amit a jelen lévő papságtól és hívektől kértem – szükségetek van igazi, emberi barátságokra is. A magány az egyik legfájdalmasabb dolog egy pap életében, amit enyhíthet s amelyen segíthet a barátság. Tegyetek szert jó

ajándékában, az örök életben, Isten dicsőségében” – zárta szentbeszédét a főpásztor.

Ezt követően a megyéspüspök a szentelési szertartás során imája és kézrátétele által adta át a szer- és áldozópapi hatalmat a jelölteknek.

Boross László és Pohnert Dávid június 22-étől a kaposvári Nagyboldogasszony-plébánián teljesítenek kápláni szolgálatot, majd Pohnert Dávid augusztus 10-étől a nagykanizsai Jézus Szíve-plébánián szolgál káplánként.

Brunczvik Mátyás szerep augusztus 10-étől a siófoki Sarlós Boldogasszony-plébánián tölti diakónusi gyakorlatát.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye Fotó: Kling Márk

Jézussal együtt járni az úton

Pap- és diakónusszentelés Egerben

A felújított egri főszékesegyházban június 22-én Ternyák Csaba egri érsek áldozópappá szentelte Gyarmati Valentin, Kubik Zsolt, Lestál Balázs, Muhari Máté, Novák Lajos, Szédmák Zoltán és Adolfo Enrique Parra Molina diakónusokat, illetve diakónussá szentelte Luidimar Herrera Acacio, Mihályi Mátyás és Geovanny Fernando Salazar Herrera akolitusokat. (Az újmisésekről készült portrékat előző lapszámunkban olvashatják – a szerk.)

A főpásztor a szertartás kezdetén úgy fogalmazott: Hálával tartozunk Istennek ezekért a fiatal emberekért, akik készek arra, hogy életüket Jézus Krisztusnak és Egyházának szolgálatára szenteljék. Nem riadtak vissza sem negatív példa, sem a katolikus papságról vagy az Egyháztól terjedő rossz hírek hallatán, hanem Krisztusra figyelnek, aki meghívta őket. Tudják, hogy Krisztus hűséges, és saját hűségüket is rá akarják alapozni.

Ternyák Csaba érsek tanítása elején nevéükön szólította a szentelendőket. „Nem csupán hét diakónus, hét szentelendő kispap vagytok; külön-külön is fontosak vagytok Istennek és Egyházunknak. Fontosak vagytok nekem is! Ismerlek titeket, és ti is ismertek engem. Amikor a közöttetek lévő barátságot ápoljátok, ügyeljétek arra, hogy ez a barátság úgy működjön, mint egy háló, amely összeköt és megtart benneteket. Egyikőtök sem lehet ennek a hálónak a közepén, mert az a hely Jézus Krisztusé, aki barátaivá fogadott benneteket. Ő az igazi, a leghűségesebb barát!

Megtanultatok Jézussal együtt járni az úton. Feladatokat az lesz, hogy másokat is megtanítsatok erre – folytatta beszédét az érsek. – Amikor szétcsúszott életekkel találkoztok, és felismeritek, milyen nehezen képesek az emberek jó döntéseket hozni, segítsétek a hozzátok fordulókat, hogy életük olykor véletlenül látszó eseményekben is meglássák Istent. Ugyanakkor tartásotok szem előtt azt is, amit Borromeo Szent Károly püspök kötött papjai lelkére: Lelkipásztori munkát végzel? El ne hanyagold ezért saját lelkedet!

A sikertelenség ne kedvetlenítsenek el benneteket, s az eredmények ne tegyenek fel-fuvalkodóttá! Éljetek azokkal a kegyelmi eszközökkel, amelyek megvédnek benneteket az eleséstől, ám ha mégis elesnétek, azonnal kel-

jetek fel, és növekedjétek az alázatban! Legyetek szigorúak magatokhoz, másokhoz pedig megértők, és főként ne hatalmaskodjatok, ne zsarnokoskodjatok az embereken, akik bűneiket, gyengeségeiket feltárlják előttetek Istennek! Gyakran jusson eszetekbe a mester értelme: »Aki közületek nagyobb akar lenni, legyen a szolgálatok, s aki első akar lenni, legyen a cselédetek« (Mt 20,26–27).”

Az érsek ezután a diakonátusra készülőkhez fordult: Ma bekerültök Jézus Krisztus legszűkebb barátainak egri körébe! A papok közötti testvéri összetartozás ne csak a szolgálatra terjedjen ki, hanem a szabadidő, a pihenés és a testvéri együttlét megannyi helyzetére is – fogalmazott.

A főpásztor köszöntötte az egyházmegye jubiláló papjait, majd megköszönte az egri Erseki Papnevelő Intézet és a Redemptoris Mater Egyházmegyei Missziós Szeminárium, valamint a Egri Hittudományi Főiskola rektorának és előjáróinak, a spirituális atyáknak, a tanároknak,

továbbá a szentelendők hivatásában szerepet játszó minden papnak és krisztushívónak jó példáját, imádságát és áldozatát. Külön háláját fejezte ki a szülőknak, testvéreknek, barátoknak és mindazoknak, akik Krisztus oltárához segítették a fiatalokat. Végezetül köszönetet mondott az egyházmegye papjainak és híveinek, amiért minden szentmise után rendszeresen és buzgó imádkozás papi és szerzetesi hivatásokért. Ezután a Boldogságos Szűz Máriának, a papok édesanyjának, valamint Szent János apostolnak, az Egri Főegyházmegye védőszentjének oltalmába ajánlotta a szentelendő papokat és diakónusokat. A főpásztor beszéde után kezdődtek a szentelések.

Forrás: Egri Főegyházmegye Fotó: Balogh Ferenc

A szeretet és a remény jelei

Papszentelést ünnepeltek Szombathelyen

Székely János megyéspüspök június 22-én, szombaton délelőtt a szombathelyi székesegyházban pappá szentelte Járfás Ádám, Pongrácz Benedek, Rákos József és Rátkai István diakónusokat. Az ünnepi szentmiseben a főpásztor tiszteletbeli kanonoki címet is adományozott.

„Az idei év kegyelmi esztendő a Szombathelyi Egyházmegye számára, mert négy diakónustestvérünket szenteljük az Úr szolgálatára – mondta köszöntőjében Székely János püspök. – Imádkozzunk a szentelendőkért, hogy a papszentelés kegyelme, ez a mennyből jövő bőséges kegyelmi eső töltse be szívüket. Formálja, alakítsa őket Krisztus szíve szerinti, hiteles papokká, akikben tűz és lelkesedés van. Akik hűségesek a keresztviseles idején is, akik jelei ebben a világban Isten szeretetének és a reménynek.”

Ebben a mélységben éljétek a papságotokat! Lényetekkel legyetek híddá Isten és ember között! – buzdította homíliájában a négy szentelendőt a főpásztor, majd néhány mondatot intézett mindegyikükhöz, felidézve életük egy-egy meghatározó pillanatát, amelyben megnyilvánult Isten jelenléte. Szentelési jellemadatukhoz is fűzött egy-egy gondolatot. Legyetek Krisztus hiteles papjai, öröme a menyeyi Atyának és a hívek közösségének! – mondta Székely János. A homília után folytatódott a szentelési liturgia.

A szentmise végén a megyéspüspök a Szent Márton-oltárnál imádkozott a jubiláns papokért és az újonnan szenteltekért, akik újmisési áldásban részesítették őt, valamint paptestvéreiket és a híveket.

Székely János püspök köszöntötte az idei évben szentelési jubileumukat ünneplőket: Molnár János atyát, aki pappá szentelésének hatvanadik, Molnár Árpád atyát, aki az ötvenedik, Merkl Ferenc, Bognár István és Molnár Szabolcs atyákat, akik huszonötödik évfordulójukat ünneplik.

Tiszteletbeli kanonoki címet is adományozott a főpásztor: Szent Márton kultuszának ápolásában végzett munkásságáért Aigner Géza letenyei plébános; külsőségektől mentes szolgálataért, derűs természetéért és imádságos lelkületéért Kiss László körmendi plébános; buzgó lelkipásztori szolgálataért, a Szily János Látogatóközpont művészi berendezéséért és működtetéséért Perger Gyula székesegyházi plébános kapott tiszteletbeli kanonoki címet. A megüresedett címzetes dömölki apáti címet a megyéspüspök Wimmer Roland gazdasági helynöknek adományozta, a sárvári plébánián és a sárvári egyházi iskolában végzett odaadó egyházpépítő szolgálataért és a gazdasági, illetve lelki ügyekben végzett fáradozásaiért.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

A BIBLIA ÜZENETE

Menj békével!

Mk 5,21–24.35b–43

Nagyrészt már a múlté, hogy egyházi ünnepeinken, megemlékezéseinken hívek nagy sokasága töltse meg templomainkat vagy éppen a külső helyszíneket. Údító kivételek akadhatnak – gondolok itt a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, majd a pápalátogatásra –, de nem tudunk vetekedni a sztárokkal és celebekkel, akik tömegeket mozgatnak meg, s koncertjeiket a nemegyszer borsos árú belépőjegyek ellenére is telt ház előtt tartják. A zsúfoltsággal persze gyakran együtt jár a rosszullet, a rossz közérzet, a bezártság érzése, éppen ezért a tömegrendezvényeken ma már előírás a megfelelő létszámú egészségügyi személyzet jelenléte.

Próbáljunk meg tehát valami jót is találni abban, ha valahol nincsenek sokan! Az evangéliumi „tömeg” kifejezés sem bír mindig egyértelműen pozitív tartalommal, miként a hétfői evangéliumi történetekben sem: tolongás, furakodás, láрма, majd az őszinte részvét hiányát bizonyító nevetés, alig néhány méterre egy halott kislánytól...

A legnagyobb csodák nem is a tömegben történnek! A tizenkét éve beteg asszony soha nem fedte volna fel a népsokaság előtt, hogy meggyógyult. Ott legbelül, a bensőjében érezte, hogy történt valami... Az, hogy minderről vallomást is kellett tennie, a gyógyító Krisztus akaratából történt. Van ideje a bátor tanúságtételnek, és van ideje az alázatos hallgatásnak. Ott és akkor bátor tanúságtételt kért Jézus.

Jairus leányánál is csak a legszűkebb kör lehetett bent, az apostolok közül is mindössze hárman. A többi kilencnek kint kellett várakoznia. Mert ahhoz, hogy nagyot tudjon művelni a Hatalmas, egyáltalán nem szükséges a népsokaság, sőt!

Az elnyomatás éveiben hány bebörtönzött lelkipásztor volt, aki cellájának mélyén mutatta be a szentmisét, hívek részvétele nélkül! Jézus Krisztus valóságos jelenléte így adott vigaszt és reményt a kilátástalan élethelyzetekben. A legnagyobb csodák csendben történnek.

Jómagam szeretem a csendes szentségimádásokat, és van jó pár lelki gyermekem, akik gazdagítanak az ilyenkor átélt csodákkal. Egyikük családjában testi bajokkal küszködtek, az okot az orvosok sem tudták megmondani. Hiába a kellemetlen vizsgálatok, nem vezettek eredményre. És egyszer csak a könnyekre az a sugallat volt a válasz, amit a vér folyásos asszony is hallhatott a Mestertől: „Menj békével!” Így indult haza a szentségimádról az illető, és a beteg családtag rövid időn belül meggyógyult. Minden eucharisztikus ünnepszünk ezzel a buzdítással zárul: „A szentmise véget ért, menjetek békével!” Vigyük haza templomainkból Krisztus békéjét az otthonainkba, és higgyünk a testi-lelki gyógyulásban!

Fekete Szabolcs Benedek püspök

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (26.)

„Örömnép tünt föl ma a földön, a bölcs Péter és Pál főapostolok tiszteletreméltó emléke” – kezdjük az ünneplést június 29-én Görögkatolikus Egyházunkban. Ezt az „örömnépet” (is) mindig a napján tartjuk meg, hiszen a legnagyobb ünnepeink közé tartozik. Liturgikus szövegeink pedig a „főapostolok” elnevezéssel említik Szent Pétert és Szent Pált. Az egyetemes Egyháznak is nagy szentjei ők, akiket egyik fő énekünkben, a kontákbán „az apostolok fejének” nevezünk.

Meghívásuk története ismerős az *Újszövetségi Szentírásból*. Pétert maga az Úr tette az apostolok fejévé. Nemcsak megadta neki az oldás és kötés hatalmát (Mt 16,19), mint a többi apostolnak (Mt 18,18), hanem az utolsó vacsorán elsősé is tette közöttük. Megmondta neki, hogy „majd meg kell erősítenie” a többieket (Lk 22,32). Nevének megváltoztatása már előre jelezte ezt. Mert Simonból Péterre, Petrosszá tette őt Jézus, vagyis kősziklává, amire az egész Egyházát alapítani tudta. Igaz, hogy az eredeti neve is fontos lett volna ebből a szempontból. Ugyanis az azt jelenti, hogy „Isten meghallgat”, vagy egyszerűen „meghallgatás”. Tehát, akit Isten meghallgat, arra a többiek is hallgathatnak. Am még fontosabb a „kőszikla”, akit teljesen szilárdnak érezhetnek.

Pál apostol viszont egészen rendkívüli körülmények között kapta meghívását a feltámadt Úrtól, miután ténylegesen és képletesen is leesett a magas lóról a damaskuszi kapunál (ApCsel 9,1–18). S milyen figyelemre méltó, hogy az ő neve is megváltozott! Az eredeti Saulból, ami azt jelenti, hogy „kért” vagy „kiesedett”, Pál lett, aminek jelentése: „kicsiny”.

Bizonyára azt a képességet vagy inkább lelki letét látta meg előre az Úr a kiválasztásánál, hogy majd tud kicsi lenni, amint mondta magáról: „mindenkinek mindene lettem” (1Kor 9,22). Ezért tette őt Jézus nagygyá, egyenesen főapostollá.

Az ünnep liturgikus jelentőségét az is emeli, hogy a konstantinápolyi ökumenikus pátriárka ilyenkor küldöttséggel képviselti magát a vatikáni Szent Péter-bazilikában végzett szentmisén. Sajnos, a liturgia együtt végzése nem lehetséges, hiszen ahogyan a nagy ökumenikus pátriárka, Athenagórasz megmondta, az eucharisztia együtt végzése nem az ökumenikus út, hanem annak vége, illetve végcélja. Azt is érdemes tudni, hogy viszonzásképpen Szent András apostol ünnepén (november 30-án) vatikáni küldöttség megy Konstantinápolyba az ott végzett pátriárkai Szent Liturgiára. A részegyházak ezzel erősítik az apostolok közösségét.

A két főapostol az egész egyetemes Egyháznak „dísz”, „erőssége” és „példaadója” – amint a vécsernyei énekekben énekeljük. Az elsőben: „Díszül ajándékozta Egyházadnak, Emberszerető, a te tiszteletreméltó apostolaidat. Szellemi világítókként tündököl Egyházadban Péter és Pál, mint a mindenséget beragyogó szellemi csillagok.” A másodikban: „Erősségül rendelted Egyházadnak, Urunk, Péter szilárdságát, Pál értelmét és ragyogó bölcsességét és mindkettőnek igaz hittanítását.” A harmadikban: „Példát állítottál elénk a bűnösök megtérésére két főapostolodban (...), mindenható Jézus, lelkünk Üdvözítője.”

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (170/4.)

A bérmálás és az Eucharisztia viszonya ritkán elemzett téma. Mégis kiemelünk három ökeresztény író, aki rámutat a szentségek közötti összefüggésekre: „A test a megváltás sarokpontja. Azáltal, hogy emez (a test) összekapcsolódik a lélekkel és Istennel, maga (a test) az, ami lehetővé teszi, hogy a lélek kapcsolódhasson (Istennel). Tudniillik, a test megtisztul (a kereszttség által), hogy megtisztuljon a lélek; a test megkenetik (a bérmálás által), hogy a lélek megszentelődjön; a test megjelöltetik (például a kereszt jelével), hogy a lélek megajándékozottá legyen; a testet a kézrátétel megárnékolja (caro manus impositione adumbratur – például a papszentelés során), hogy a lélek a Szentlélek világosságában részesüljön; a test Krisztus testével és vérével táplálkozik (az Eucharisztia által), hogy a lélek Istentől bővelkedjen. Nem választhatók szét a jutalomban azok, akik a cselekedetekben kapcsolódnak.” (Tertullianus, *De carnis resurrectione* 8., in PL 2,806) „Csak vigyázz, ne nézd pusztá müronnak! Mert ahogyan az Eucharisztia kenyere a Szent Lélek lehívása (epiklízis) után már nem pusztá kenyér, hanem Krisztus teste, úgy ez a szent müron sem pusztá kenet, a lehívás után nem közönséges valami – mint gondolhatná bárki –, hanem Krisztus kenete, a Szent Lélek jelenléte által istenségének eszköze lett. Ezért ezt kenik jelképesen a homlokodra és a többi érzékszerveidre. És a látható müronnal kenik meg a testet, de a szent és éltető Lélekkel szentelődik

meg a lélek.” (Jeruzsálemi Szent Kírilloz, *III. műsztagógikus katekézis* 3., ÓI 19, 339.) Végül: „Nekünk adatott a szent kereszttség élő vize, mint az esőben hulló víz; és a kenyér, mint az életet adó gabona; és a bor, mint az életet adó vér. Továbbá hozzáadott az olaj használata is, amely a szent kereszttség által Krisztusban megigazultak beteljesedéséhez hozzájárul.” (Alexandriai Szent Kírilloz, *In Ioelem commentarius* 32, in PG 71,373)

A bérmálás hatása ennyiben – sok más hatása mellett – a megszentelés (consacretur – hagiadzetai) és a beteljesedés (teleioszin). Aki mindezt megadja, az a Szentlélek, aki Krisztus életébe kapcsol bennünket. A megkenés mellett a Lelket lehívó kézrátétel az, amely közös pontot képez: a kenyér és a bor átváltozik Krisztus testévé és vérévé (az eucharisztikus kánon végén fölemeljük a Kenyeret és a Bort, mondván: *Óáltala, Óvele és Óbenne a Tiéd!*), a bérmálásban pedig a hívő erőfő kap, hogy az Egyház szentségi liturgiájának papi, királyi és prófétai szolgálatában – tudatos részvétél – eljusson az átalakulásra és beteljesedésre Krisztusban. A kézrátételben éppen ez az egyik szempont, ami szóhoz jut: „Amikor rátesszük a kezünket valamire, ezzel a gesztussal azt mondjuk: ez az enyém. Az Úr is ránk teszi a kezét. *Mi az övéi vagyunk.*” (J. Ratzinger, *I Sacramenti – Segni di Dio nel mondo*, LEV – Cantagalli 2019, 42.)

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Tamás

Július 3.

Mint az első idők sok szentjéről, Tamás apostolról is csak néhány vonást őrzött meg számunkra a hagyomány. Egyike volt azoknak, akik akkor is hűségesen kitartottak Mesterük mellett, amikor a nagy többség már kezdett tőle elpártolni, mert a nép vezetőinek ellenséges magatartása egyre nyilvánvalóbbá vált.

János evangéliumában van a legnagyobb szerepe. Itt azokkal a szavakkal, amelyekkel felszólítja a többi apostolt: „Menjünk mi is, haljunk meg vele együtt”, kijelölte a tanítványok útját, a keresztre feszített Krisztus követését. Ebből érthető, hogy a II. századból származó apokrif irat, a *Tamás-akták* – amely arról tudósít, hogyan hirdette az evangéliumot egészen Indiáig – Jézus rokonának mondja, aki külsőre is, sorsában is a leginkább hasonlított hozzá.

A legfontosabb jelenet, amely miatt Tamást emlegetni szokták, János evangéliumának végén olvasható (20,24–29). Itt nem is annyira az apostol kételkedése, mint inkább hitvallása és Jézus válasza a lényeges: „Tamás felkiáltott: »Én Uram, én Istenem!« Jézus csak annyit mondott: »Hittél, mert láttál. Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek!«”

A tanítvány későbbi életútját bemutató *Tamás-aktákban* sok a legendás elem. Az mégis hitelt

érdemlően kirajzolódik belőle, hogy Tamás különösen hű volt az Úrtól kapott küldetés teljesítésében.

Tamás India északi részén is hirdette az evangéliumot. Főleg az istenfő asszonyok hallgatták szívesen. Nagy hatással volt rájuk képekben gazdag beszéde, mert érzékeltes hasonlatokban beszélt Isten szaváról. A férfiak megharagudtak az asszonyok – köztük egy királynő – „megzavarójára”. A király elé hurcolták az apostolt, és megkínózták. Tamásnak azonban csodálattal módon nem lett semmi baja. Végül arra akarták kényszeríteni, hogy mutasson be áldozatot egy ércbálvány előtt. Letérdelt, és ezt mondta: „Imádlak, Jézus Krisztus!” A bálvány erre elolvadt, mintha viaszból lett volna. A szentély papja azt gondolta, bosszút kell állnia istene nevében, ezért kardjával átszúrva végzett az apostollal.

Indiában ma is élnek úgynevezett Tamás-keresztények (a szír-malabár katolikus egyház tagjai), akik úgy tartják, őseiket maga Tamás apostol ténitette meg.

L. K.

A hét liturgiája

B év

JÚNIUS 30., ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP (A római Egyház első szent vértanú, Pál) – Bölcs 1,13–15; 2,23–24 (A halál a sátán irigységének a műve és a bűn büntetése.) – 2Kor 8,7.9.13–15 (A testvéri szeretet enyhíti mások szükségét.) – Mk 5,21–43 vagy Mk 5,21–24.35b–43 (Kislány, mondom neked, kelj fel!) – **Zsolozsma:** I. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 257 – ÉE 587, Ho 257 – ÉE 154, Ho 109 – ÉE 595, Ho 152 – ÉE 190.

JÚLIUS 1., HÉTFŐ (Tihamér, Áron, Annamária) – Ám 2,6–10.13–16 – Mt 8,18–22

JÚLIUS 2., KEDD – SZŰZ MÁRIA LÁTOGATÁSA ERZSÉBETNÉL (SARLÓS BOLDOGASSZONY) ÜNNEPE (Ottó) – Szof 3,14–18 vagy Róm 12,9–16b – Lk 1,39–56.

JÚLIUS 3., SZERDA – SZENT TAMÁS APOSTOL ÜNNEPE (Kornél) – Ef 2,19–22 – Jn 20,24–29.

Tilda, Izajás) – Ám 9,11–15 – Mt 9,14–17.
JÚLIUS 7., ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP (Apollónia, Villibald) – Ez 2,2–5 (A választott nép ellenszegül a kegyelemnek, de az Úr irtalmak, és prófétákat küld megmentésére.) – 2Kor 12,7–10 (Gyöngeségeinkben Krisztus megerősít minket.) – Mk 6,1–6 (A názáretiek nem ismerik fel Jézusban a Megváltót, mert nincs hitük.) – **Zsolozsma:** II. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 220 – ÉE 677, Ho 220 – ÉE 149, Ho 126 – ÉE 598, Ho 270 – ÉE 191.

JÚLIUS 4., CSÜTÖRTÖK – Portugáliai Szent Erzsébet emléknappja (Izabella) – Ám 7,10–17 – Mt 9,1–8.

JÚLIUS 5., PÉNTEK – Zaccaria Szent Antal Mária áldozópap emléknappja (Emese, Sarolta, Filoména) – Ám 8,4–6.9–12 – Mt 9,9–13.

JÚLIUS 6., SZOMBAT – Goretti Szent Mária szűz és vértanú emléknappja (Csaba,

A pedagógusképzésre több százzal nőtt a jelentkezők száma

Püspöki szentmisével búcsúztatták a tanévet a szegedi Gál Ferenc Egyetemen

Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök június 14-én celebrált szentmisét a szegedi dómban, melyet a főpásztor hálaadásként mutatott be a Gál Ferenc Egyetem (GFE) idei sikeres tanévéért. A frissen végzettek mellett köszöntötték a díszdiplomásokat is, illetve az egyetemi kitüntetések is ezúttal adták át.

Dux László rektor úgy fogalmazott összegzésében, hogy soha nem látott létszám-növekedéssel kezdődött meg a 2023/24-es tanév az egyetemen: 1091 hallgató iratkozott be a GFE négy karára, így két és félszeresére nőtt a hall-

a kárpátaljai magyar hadiárva-kiemelt támogatásáért is elismerést kapott.

Együttműködési megállapodást írtak alá többek között a római Pápai Szalézi Egyetemen, a hódmezővásárhelyi és gyulai szakképzési centrummal és a Közép-Kelet-Európai Rekreációs Társasággal. Kormányzati és európai uniós támogatásból javában zajlik a GFE békéscsabai főépületének és szarvasi sportlétesítményének felújítása. A rektor arról is beszámolt, hogy bővül az egyetem képzési palettája: már megjelent például az addiktológiai konzultáns szakirányú továbbképzés, valamint a gyermekvédelmi szakellátási specialista továbbképzési szak elindítását is kezdeményezték, idén ősztől pedig a Vántus István Zeneművészeti Szakgimnáziumnak is fenntartójává válik a GFE.

Dux László elmondta, idén a diplomaátadó ünnepségeken csaknem háromszáz hallgató veheti át az oklevelét. Közülük 35 hitéleti és világi szakokon végzett hallgató ezt pénteken a dómban tehette meg; a frissen végzettek mellett a tanévzáró ünnepségen a díszdiplomásokat is köszöntötték, akik 50-70 évvel ezelőtt kaptak oklevelet. A díszdiplomásokat Kovács József általános püspöki helynök, a GFE Teológiai Karának dékánja Dux László rektorral együtt adta át. A Te Deum alkalmával kitüntetések is átadtak: rektori oklevelet vett át Babák Mihály, Szarvas polgármestere, a GFE „Kiváló gyakorló-

gatói létszám az előző tanévhez képest. Szegeden, Szarvason, Gyulán és Békéscsabán a kétszáz oktató összesen 1800 hallgató képzését végezte a tanév folyamán. Arra is kitért, már most látszik, hogy az egyetem népszerűsége az aktuális felsőoktatási felvételi eljárásban sem csökkent, sőt a pedagógusképzésen több száz fővel bővült a jelentkezők száma.

A most zárult tanév fontosabb eseményei között említette a lezajlott konferenciákat, amelyekkel már a magyarországi egyházi felsőoktatás kezdetének 2030-ban esedékes 1000., valamint Szegedre kerülésének 100. évfordulója megünneplésére kezdték meg az előkészületeket. A hallgatók dobogós helyezéseket értek el országos megmérettetéseken a versmondástól az elsősegélynyújtó versenyekig; társszervezőként jótékonyági futóversenyek bevételével a nagycsaládokat és az állami gondoskodásban élő gyerekeket támogatták; emellett az egyetem

hely" elismerést adományozott a szegedi Karolina Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumnak, valamint a Dugonics András Piarista Gimnáziumnak. Oktatói emlékérem kitüntetéssel Borbola Gábor pedagógus, hallgatói emlékérem kitüntetéssel Csikós Dominika munkáját ismerték el.

Forrás: Délmagyar.hu;
Szeged-Csanádi Egyházmegye
Fotó: Karnok Csaba

A százéves bajai Szent Szív-templom búcsúja

A baja-kiscsávolyi Szent Szív-templom centenáriumi ünnepségsorozatát június 7. és 16. között tartották. Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) titkára június 9-én celebrált búcsú szentmisét, amelynek elején megáldotta Váradyp Lipót Árpád kalocsa-bácsi érsek mellszobrát. Június 16-án Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek mutatta be a centenáriumi hálaadó szentmisét.

Jézus Szentséges Szíve főünnepén, június 7-én este irodalmi kávéházzal kezdődött a centenáriumi ünnepségsorozat a Baja Kiscsávoly településrészen található Szent Szív-templom

előtt, a Rábl Színpad közreműködésével, a helyi Keresztény Értelmiségi Szövetség (KÉSZ) szervezésében. Június 9-én Tóth Tamás, az MKPK titkára mutatott be búcsú szentmisét a baja-kiscsávolyi Szent Szív-templomban.

A szentmise elején megáldotta Váradyp Lipót Árpád kalocsa-bácsi érsek mellszobrát. Váradyp Lipót (Temesvár, 1865. június 18. – Kalocsa, 1923. február 18.) katolikus pap, győri püspök, kalocsa-érsek, teológiai doktor, egyházi író volt. 1916-ban kalocsa-érseként ő koronázta Magyarországot utolsó királynéjával, Zita királynéval. 1919. június 24-én Szamuely Tibor népbiztos és az általa vezetett Lenin-fiúk, akik Kalocsán tömeges gyilkosságokat hajtottak végre, betörték az érseki palotába is, megverték és megkínózták Váradyp Lipót Árpád érseket, aki szerencsésen túlélte a bántalmazást. Tóth Tamás prédikációjában az érsekről beszélt, kiemelve azt a reményt, amelyet a sok megpróbáltatás ellenére is hordozott. A vörös terror kegyetlenségei, a Trianon okozta trauma közepette a helyi közösségekben látta a fennmaradás lehetőségét.

A bajai Szent Szív-templom a Kiscsávoly városrészi temploma, amely a kalocsai egyházmegye főépítésze, Petrovác Gyula és tervezőtársa, Foerk Ernő tervei alapján épült, román-gót stílusban. A templom építése Váradyp Lipót Árpád érdeme. Alapkövét 1923. június 3-án tették le. A főoltárt díszítő, hársfából készült Jézus Szíveszobor Csallós András budapesti szobrász munkája. A templom belső terében három rangos festőművész alkotásaiban is gyönyörködhetünk. Prokop Péter pap, író és festőművész nyolc fal-festményén kívül Miskolczi Ferenc és B. Mikli Ferenc alkotása is díszíti a templomot.

Június 16-án Bábel Balázs, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye érseke mutatta be a centenáriumi hálaadó szentmisét. A főpásztor a szentmise elején elmondta, hogy kiskatonai szolgálata alatt fontos volt számára ez a templom – amelynek keresztjét a laktanyából is láthatta –, és a titokban, sötétben, a sekrestyében tartott szentmiséken való részvétel. Az akkori plébános, Soproni János atya pedig szellemi táplálékkal is ellátta, így a templom és plébánosa már több mint ötven éve ismert számára.

A mai ünnep nem végállomás, hanem staféta, amely immár a mi kezünkben van. A mi felelősségünk, hogy ezt a hitet és a biztos jövőt továbbadjuk – mondta a kalocsa-kecskeméti érsek. A szentmise végén a templomért végzett szolgálataiért egyházközségi díjban részesült Kereskedő Zoltán, aki 35 évig volt a

plébánia lelkipásztor; Budinkity Mária 25 éves sekrestyési szolgálataért és Horváth Ferenc 50 éves kántori szolgálataért vehette át Bábel Balázs érsektől az elismerő plakettet.

Forrás:
Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye
Fotó: Koprivanacz Kristóf

Váci Egyházmegye

Kiváló oktatók, nevelők elismerése

Hálaadó szentmisével zárta a 2023/2024-es tanévet a Váci Egyházmegye Hitoktatási Igazgatósága, az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága (EKIF) és az Apor Vilmos Katolikus Főiskola (AVKF), illetve az elmúlt tanév kiemelkedő pedagógusainak munkáját is elismerték. A június 14-i ünnepi szentmisét Marton Zsolt megyéspüspök mutatta be a váci Szent Anna-templomban.

Az ünnepségen az intézmények vezetői, munkatársai, valamint pedagógusok és hozzátartozók vettek részt. Marton Zsolt szentbeszédében az új parancsolatról beszélt: „Azt parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást! – mondta Jézus. A legfontosabb tanítást mondja el itt: az evangélium szerinti szeretetről beszél. Parancsba adja, mert a krisztusi szeretet feltétel nélküli. Mindenkit szeretni kell: barátot és ellenfelet, szimpatikust és ellenszenvest, mert a jézusi szeretet több mint érzélem. Akarati

döntés: az evangélium stílusában akarom szeretni a másikat.”

A főpásztor azért is emelte ezt ki, mert fontosnak tartja, hogy a tanév végén a pedagógusok ne csak év végi összefoglalót készítsenek, a diákok pedig ne pusztán a vizsgákra fókuszáljanak, hanem a lelki összegzésre is fektessenek hangsúlyt. „Kérdez-

zük meg magunktól: a legfontosabb parancsnak – ami minden gondolatunknak, szavunknak és tevékenységünknek az alapja – eleget tettünk-e? Törekedtünk-e jézusi módon szeretni egymást, a ránk bízottakat, feletteseinket és önmagunkat?”

A korábban pedagógusként dolgozó püspök a szakma szépségé-

ről is beszélt, megköszönve mind kollégáinak, mind a szülőknek és a diákoknak az idei tanévbe fektetett munkát. A szentmise után az egyházmegyében az elmúlt tanévben kiemelkedő munkát végzett pedagógusok vehették át elismeréseiket. Idén tizenhárom pedagógus részesült Te Deum díjban, három pedagógus Te Deum életműdíjban, négyen a Szent Gellért-díj ezüst fokozatát vehették át, egy pedagógus pedig a Szent Gellért-díj arany fokozatát.

„Nagyon megérintett a szentmise és a díj átvétele. Gyönyörű és fontos elismerés ez számomra, a hab a tortán. Negyven év munkája lezárult, pont a héten búcsúztattak el a szülők, és jó, hogy ilyen szépen tud elköszönni az ember” – fogalmazott az ünnepség után meghatódva a szolnoki Tiszaparti Római Katolikus Általános Iskola és Gimnázium Te Deum díjas tanítója, Nádudvari Sándorné. A szintén Te Deum díjban részesült Ráduly Krisztina, a bátonyterenyi II. János Pál Pápa Katolikus Óvoda és Általános Iskola pedagógusa is

megtiszteltetésnek érzi a kapott elismerést. Az alsó tagozat munkaközösség-vezetőjeként számos program, kiadványok, versenyek szervezője. „A mi iskolánkban tényleg a gyerekek az elsők; mindent értük teszünk.”

Tizenhét családi életre nevelési tanácsadó is oklevelet vehetett át, ők legalább öt éve vezetnek a Családi Életre Nevelés (CSÉN) program keretében foglalkozásokat intézményekben, az idei képzésüket követően pedig tanácsadóként segítik majd kollégáikat. Az „Életünk a Család” program célja, hogy a téma és a módszertan iránt elkötelezett, képzett szakemberek foglalkozzanak a gyerekekkel, akiknek – bizalmi légkört kialakítva – átadhatják a családdal és a családi élettel kapcsolatos információkat, valamint segíthetik őket, hogy pozitív képet tudjanak kialakítani maguknak a családról. A délelőtti közös ünnepi ebéddel zárult a PüspökVác Látogató- és Rendezvényközpontban.

Forrás és fotó:
Váci Egyházmegye

►►► Gimnáziumban és a József Attila Általános Iskolában, később pedig Budapesten. „Főként az idősebb korosztályhoz tartozó gyerekekhez találtam utat, akiknek az értelmét tudom megragadni. Szép tapasztalato-

meggyőződött. Felkereste őt, elbeszélgetett vele” – mondja László.

A fiatal lelkipásztor mögött hatalmas élettapasztalat áll. Dolgozott kihordófiúként, taxisoforként is, és négy diplomát mondhat magáénak.

ség van az Egyház szexuálitári tanításának bemutatására, annak testi, lelki, spirituális és szakrális vonatkozásában egyaránt. László előadássorozatot állított össze ezzel kapcsolatban, és diplomadolgozatát könyvvé szeretné fejleszteni. „Nagyon sokfelé elvitt az élet. Tapasztalatként tekintek ezekre a cikkcakkokra, amelyeknek köszönhetően könnyen megérem a különböző helyzeteket átélő embereket. Ismerem a világ problémáit, és nem nekem kell kitalálnom azt, ami választ tud adni az embereknek.”

Dicséri az egyházmegye papi közösségeit. „Jók az egyházmegye gyakorlatai. Itt fontosnak tartják a cursillót, a közösségépítést, van együttműködés a papok között. Úgy érzem, megismertek engem, és be tudtam kapcsolódni az egyházmegye életébe. Lehetőségeket, feladatokat kaptam, és úgy gondolom, elfogadtak.”

László a hobbját is igyekszik „megkeresztelni”. Motorozik, több motoros közösségnek is tagja. A tisztafürediekkel ment a csíksomlyói búcsúba, nyaranta Mária-kegyhelyeket keresnek fel. „Ők is emberek, és van hitük” – mondja, majd hozzátesszi: a jótékonykodás és a szentmise a motoros élet része lett. Papszentelésére százötven motorost várt.

László hosszan mesélt az életéről, s végül így összegezte tapasztalatait: „Úgy érzem, minden a Szentlélek irányítására történt, és ez megerősít engem.”

T. É.

kat szereztem gimnazistákkal a Fazekas-gimnáziumban, ahol kifejezett kíváncsisággal találkoztam.”

Boross László végül 2022-ben lett a Kaposvári Egyházmegye papjelöltje, a kaposvári Nagyboldogasszony-székesegyházban kezdett szolgálni. 2023 decemberében szentelték diakónussá. Pappá szentelésére készülve Fatimában töltött csendes napokat. „Mária közelségében szerettem volna készülni, és a szentelés után is Mária-hoz megyek hálát adni, Medugorjéba.”

Papságát harminc, harminc-két és harminchat éves gyerekei elfogadták. Látták, hogy az édesanyjukkal is jó a kapcsolata. „Erről megyéspüspököm is

Nagy gyakorlata van abban, hogyan szólítson meg embereket, függetlenül attól, hogy milyen a társadalmi helyzetük. Elsőként egészségügyi főiskolát végzett, majd biztonsági üzemmérnök lett, azután a jogi egyetemen tanult. Jogászként többek között állam- és jogtudományokkal foglalkozott, a társadalom szerkezete, működése érdekelt. Végül teológiából is diplomát szerzett. Tanulmányai során rátalált egy társadalomfilozófiai témára, amelyen keresztül átadhatja az élettapasztalatát. Ezt „szexológia catholicának” nevezi, s a szerelem, szex, házasság, család területét öleli fel. Látja az ezzel kapcsolatos ismerethiányt, és azt, hogy milyen nagy szük-

Testvérpár papi jubileuma Szombathelyen

Egy testvérpár, Molnár János és Molnár Árpád mutatott be gyémánt- és aranymisét június 16-án a szombathelyi Sárlos Boldogasszony-székesegyházban.

A szentmise elején Perger Gyula plébános felolvasta Székely János megyéspüspök köszöntő sorait, majd a saját és a hívek nevében jókívánságait fejezte ki az ünneplő testvérpárnak. A jubileumi szentmise főcelebránsa Molnár János volt, aki szentbeszédében visszaemlékezett az elmúlt hatvan évre. A hálaadás végén gyémánt- és aranymisés áldásban részesítették a velük együtt ünneplő papokat és híveket.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Papszentelést ünnepeltek Szegeden

Az egyházmegye papsága és a hívek jelenlétében június 15-én Kiss-Rigó László megyéspüspök áldozópappá szentelte a Szeged-Csanádi Egyházmegye szolgálatára Gáll Szabolcs diakónust. Az újonnan szentelt Gáll Szabolcs első szentmiséjét június 16-án Csongrádon mutatta be, ahol diakónusi gyakorlatát töltötte. Rá egy hétre szülőfalujában, Csíkszentmártonban mondott újmisét Gáll Szabolcs.

(Gáll Szabolcs újmisés vallomását-tanúságtételét a küldetéséről június 16-i számunkban olvashatják – a szerk.)

Forrás: Szeged-Csanádi Egyházmegye
Fotó: Sipos Zsolt

A másokért élő ember

Pap- és diakónusszentelést ünnepeltek Vácon

Vácon, a Szent Kereszt-templomban (Barátok temploma) Marton Zsolt váci megyéspüspök június 15-én áldozópappá szentelte Hümpfner Erik diakónust, valamint átmeneti diakónussá szentelte Finta Zsolt papnövendéket. A szentmise végén köszöntötték a jubiléus papokat is.

Marton Zsolt prédikációja elején felidézte egy korábbi beszélgetését kispapokkal, akik arról kérdezték, megéri-e ma papnak lenni. A főpásztor megismételte az akkor adott őszinte választ: nem éri meg. De rögtön kiegészítette: világi szemmel nézve valóban nem éri meg. „De a pap és a diakónus nem a világgal versenyez, nem ott tör babérokra, hanem egy szent kalandra vágyik Istennel, erre hívja a benne égő tűz” – mondta a püspök. A II. Vatikáni Zsinat Lumen gentium kezdetű dokumentumából idézve szólta a diakónus hivatásáról: „Szentégi kegyelemmel megerősödve szolgálnak Isten népének a liturgia, az ige és a szeretet diakóniájában, a püspökkel és papi testületével közösségben.” (LG 29)

A püspök emlékeztette Finta Zsoltot, hogy kötelességei közé tartozik mostantól kezdve a zsolozsma napi imádkozása. Ne csak mondd, hanem elmélkedd is át azokat! Hassa át egész napodat! Gondoldj arra, hogy amikor ezt teszed, lélekben az egész Világ-egyházzal imádkozol” – adott

útravalót az új diakónusnak Marton Zsolt.

Finta Zsolt (1982) Erdélyben született, református családban, de iskoláit már Magyarországon végezte. Érettségi után újságíró-tanfolyamra járt, majd a Szegedi Tudományegyetemen tanult kommunikáció szakon, és elvégezte az informatikus-könyvtáros szakot is. Később iskolai rendszergazdaként és futbalvezetőként is dolgozott. A Szentjánosbogar Közösség nyári táboraiban végzett szolgálaton és egy templomi gitáros kóruson keresztül szólította meg az Úr. Már felnőttként ismerkedett meg a katolikus hit alapjaival, és végül 26 évesen katolizált. Dunakeszin először lektor, majd akolitus lett, katekétaképzésre jelentkezett. Teológiai tanulmányait a PPKE Hittudományi Karán végezte. A szentelést követően a gödöllői Szentháromság-plébánián

fogja diakónusi gyakorlati évét töltöni.

A papszentelésre készülő Hümpfner Erikhez fordulva a főpásztor elmondta, hogy a pap csak akkor tud az evangélium igazi, hiteles szolgájává válni, ha nem önmagát akarja az első helyre tenni. A pap másokért élő ember, de saját természetes és természetfölötti szükségleteit is figyelembe kell vennie, hogy boldog pap lehessen – mondta.

Hümpfner Erik (1991) Újhartyánban született és ottani Szent Borbála-plébánia közösségéhez tartozott. A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen elvégezte a katekétá-lelkipásztori munkatárs szakot és ezzel párhuzamosan 2014-től hat éven át volt a Váci Egyházmegye hitoktatója, lelkipásztori munkatársa. Ez alatt az idő alatt óvodai és általános iskolai hitoktatással, az ifjúsági lelkészség keretében plébániái

gyermek- és ifjúsági közösségszervezéssel, képzések szervezésével foglalkozott, vezette a Dél-Dunamenti Nagyboldogasszony Közösséget. Teológiai tanulmányait a PPKE Hittudományi Karán folytatta 2020–23 között. Marton Zsolt 2023 júniusában szentelte átmeneti diakónussá Vácon. Papi jelmondata: „Mert én élek, és ti is élni fogtok.” (Jn 14,19) A szentelést követően a gödöllői Szentháromság-plébániára kapott kápláni kinevezést.

Marton Zsolt homíliája végén köszöntötte a jelöltek szüleit, köszönetet mondott mindazoknak a papoknak, híveknek, munkatársaknak, akik formálták őket, és kérte

az ünneplő hívek imáit értük, hogy „Jézus szíve szerinti szolgál lehessenek”.

A szentbeszéd után következett a pap- és diakónusszentelés. Elsőnek Finta Zsoltot szentelte diakónussá Marton Zsolt. Ezt követte Hümpfner Erik diakónus áldozópappá szentelése.

Hagyományosan papszentelésekor emlékeznek meg az egyházmegye idén jubiláló papjairól, így a Váci Egyházmegyében is. Vasmisés, azaz pappá szentelése 65. évfordulóját ünnepli Szegedi László és vele együtt ünnepelt volna Gesztesi Imre, akit éppen ezen az ünnepi napon szólított magához a Mennyei Atya. Pappá

szentelésük 55. évfordulóját ünneplik Láng András, Mikolai József és Sebők Sándor. Varga Lajos váci segédpüspök, Dúl Géza, Kiss László és Tamási József aranymiséjüket ünneplik idén. Pappá szentelésük 40. évfordulóját ünneplik Karácsondi Mihály és Szabó József László. Ezüstmiséjüket, azaz pappá szentelésük 25. évfordulóját ünneplik idén Lédéczai Dénes és Mike Róbert.

A szentmisén a váci székesegyház Szent Cecília kórusa szolgált Varga László karnagy, egyházmegyei zeneigazgató vezényletével.

Forrás és fotó: Váci Egyházmegye

A VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA FELHÍVÁSA A 2025-ÖS SZENTÉV RÓMAI ZARÁNDOKLATAIVAL KAPCSOLATBAN

Kérjük azokat a plébániai közösségeket, baráti társaságokat és zárt csoportokat, akik jövőre római zarándoklatot terveznek, hogy mielőbb, de legkésőbb augusztus végéig keressék meg irodánkat elképzeléseikkel.

A 2025-ös szentévben több, mint 30 millió zarándokot várnak az Örök Városba, és annak érdekében, hogy megfelelő minőségű szálláshelyet tudjunk foglalni, fontos időben elkezdni a szervezést.

Emellett természetesen szívesen segítünk a más zarándok- és kegyhelyekre tervezett utazások lebonyolításában is.

Csoportok esetében kérjük, hogy közvetlenül Budai András kollégánkat keressék a +36 20 565 3498-as telefonszámon, vagy a budaiandras@viasacra.hu e-mail címen.

Legyünk „a remény zarándokai”, és menjünk együtt útra a békénkért a 2025-ös szentévben is!

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

www.szentev2025.hu

Drogprevenációs nap a Sója Miklós görögkatolikus iskolában

Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata Kábítószerügyi Egyeztető Fóruma (NYÍRKEF) június 18-án a kábítószer elleni küzdelem világnapjához (június 26.) kapcsolódóan szemléletformáló, ismeretterjesztő napot szervezett Nyíregyháza-Huszártelepen, a Sója Miklós Görögkatolikus Óvoda és Általános Iskola udvarán.

A rendezvény célja az egészségtudatos szemlélet kialakításának erősítése és az egészségfejlesztésre irányuló prevenciók tevékenység ismertetése volt. A rendszeres szemléletformálás elősegíti azoknak a készségeknek a fejlődését, amelyek csökkenthetik a rizikómagatartások kialakulásának kockázatát.

Az esemény egy programsorozatnak immár sokadik állomása volt. Egy alulról induló kezdeményezés kapcsán több civil szervezet, köztük a Sója Miklós Görögkatolikus Óvoda vezetősége is, kerekasztal-megbeszélésen vett részt, hogy egy hosszú távú, intenzív folyamat során elősegítsék a településrész fejlődését, élhetőbbé tételét. Ennek a kezdeményezésnek része volt áprilisban a közvetlen környezet és lakóhely tisztán tartásával és a környezetvédelemmel kapcsolatos nap a Sója Miklós-iskolában.

A prevenció nap annál is inkább indokolt volt, mert a terület jelentős mértékben érintett a droghasználatban. Az önkormányzati koordinálású NYÍRKEF kínálatcsökkentés, kezelésselátás és prevenció munkacsoportok-

ban szervezi Nyíregyháza drogpolitikáját. Az iskolában a sátraknál az egészségtudatosság fejlesztésére irányuló, preventív programokat kínáltak, amit érdemes kisgyermekkorától elkezdni tudásmegosztással, élményekkel mélyítve. A programon az iskolások mellett csaknem húsz óvodás is részt vett.

A rendezvényen képviseltette magát a Periféria Egyesület, a Debreceni Egyetem Egészségtudományi Kar Védőnői Módszertani és Prevenációs Tanszéke, a Miraculum Egyesület, a „Gyermekeinkért 16” Alapítvány, a Nyír-

egyházi Család- és Gyermekejóléti Központ, a Nyíregyházi Gyermekejóléti Alapellátási Intézmény, a Nyíregyházi Szociális Gondozási és Egészségügyi Alapellátási Központ iskolavédőnői csoportja, a Talentum Európai Fejlesztési Közhatal Alapítvány, a Nyíregyházi Rendőrkapitányság és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Rendőrkapitányság. A rendezvényt Jászai Menyhért alpolgármester nyitotta meg Szokolné Nagy Ágnes igazgató és Szikora Ede Szabolcs lelki igazgató társaságában.

Szöveg és fotó: P. Tóth Nóra

Örülök, hogy vagy, akarom, hogy legyél!

Jubiláns házaspárokat ünnepeltek Szombathelyen

A jubiláns házaspárok találkozója minden évben nagyon várt esemény Szombathelyen. A június 15-én megrendezett alkalmon négyszáz olyan házaspár vett részt, akik a kerek házassági évfordulójukat ünneplik idén.

Székely János megyéspüspök a székesegyházban bemutatott szentmisén mondott beszédeben az olvasmányhoz, a szentleckéhez és az evangéliumhoz is fűzött magyarázatokat. Az olvasmány az Énekek énekéből hangzott el, amellyel egykor a vőlegényt és a menyasszonyt köszöntötték. Székely János kiemelte: a szerelem isteni, az Úr lángja. Amikor két ember véglegesen, feltétlenül igent mond egymásra, az körülbelül olyan, mintha egy hófehér papírt aláírnának, miközben nem tudják, mi mindenre mondanak igent. A végleges igen nemcsak az embernek, hanem az Istennek is szól. Az Isten teremtő „igen”, „legyen” szava is benne van a házastársi igentben. Egy szép házasságban a férj és feleség egy életet át ezt sugározzák egymásnak: örülök, hogy vagy, akarom, hogy legyél, szeretném az életedet kibontakoztatni.

A szentleckében Pál apostol arra inti a férfiakat, hogy szeressék feleségüket, ahogy Krisztus szerette Egyházát: feláldozta életét érte. A házastársi szeretet mértéke és forrása Krisztus szeretete, aki mindent odaadott – mondta a megyéspüspök, hozzátéve: a házasság önátadás. Különösen igaz ez a férjre, aki a házasság különleges körforgásának motorja kell hogy legyen. Tudjon egy életet át udvarolni, fényt vinni a házasságba. A ki nem fejezett szeretet nem létező szeretet a másik ember számára. Egy vizsgálat eredményét is idézte a megyéspüspök: eszerint az a házasság boldog, amelyben a két fél sok időt és szívesen szentel egymásra. Megfogják egymás kezét, megcsókolják

egymást, kifejezik az érzéseiket, köszönetet mondanak egymásnak, ajándékokkal kedveskednek: a folyamatosan megélt, kimutatott szeretetre van szükség a házasságban.

Az evangéliumban a válásról is beszélt Jézus, ami az ő korában természetes volt. De Jézus felemeli a házasságot, megreformálja, megadja az igazi méltóságát, szentségét. Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza – mondta Jézus, de ezzel nem kényszerített rá a sze-

relemre, nem egy intézmény kényszerzubbonyába zárta. Ellenkezőleg: a szerelem, ha igazi, akkor hamar megszületik két emberben a vágy, hogy odaigérje önmagát a másiknak, egészen, feltételek nélkül, egy életet át. A hűség nem negatív fogalom: nem csak azt jelenti, hogy nem csalom meg, nem hagyom el a másik embert. A hűség a szerelem emlékezte és mélysége.

A szentbeszédet követően a házaspárok megújították házastársi ígéretüket, a szentmise végén pedig emléklapot vehettek át. Hagyományosan több program is várta a jubilánsokat még ezen a napon: a székesegyház tornyait, a látogatóközpontot és az egyházmegyei könyvtárat látogathatták meg.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Szent pillantások személyes közelségben

A Keresztény Múzeum Képgaléria című tárlatáról

Mindannyiunknak vannak fotós emlékeink, élményeink, kötődünk bizonyos fényképekhez. Vagy úgy, hogy mi magunk készítettük őket, vagy úgy, hogy bennünket fényképeztek. Nekem három meghatározó emlék jut most eszembe. Az első, hogy amikor gyermekként édesanyjammal a piacot jártuk, és fizetéskor elővette a széles pénztárcáját, annak belső borítójából mindig kikandikált egy fotó, rajta a testvérem és én. Azután az esztergomi ferences gimnázium fotószakköre jut eszembe, ahol Bánhidny László oldalán a sötét szobában a teljesen sötét fotótekerécsből láttuk színről színre megszületni a képeket. Végül a Központi Szeminárium évei elevenednek meg előttem, amikor két éven át fotós lehettem, és nunciusok, püspökök, kiemelt liturgikus események mellett lencsevégre kaphattam a nálunk vendégeskedő Tolnay Klárit, Schweitzer József rabbit és Sinkovics Imrét is.

Így amikor Kontsek Ildikó, az esztergomi Keresztény Múzeum igazgatója két beszélgetést szervezett a Múzeumok Éjszakájára, nem volt kérdés, hogy számomra, illetve a beszélgetőpartnerek és a látogatók számára érdekes lehet-e a fotózás témája és hozzá kapcsolódóan a Képgaléria című tárlat.

Az Esztergomban látható, május 4-én megnyílt időszaki kiállítás többszörösen is kötődik a Magyar Kurirhoz. Amikor 2013-ban megbízást kaptam a hírportál vezetésére, egyértelmű volt, hogy egy új honlapot kell létrehozni, amelynek meghatározó elemei lesznek a nagy felbontású, minőségi

képek. Hiszen a korábban használt felület féllábú volt: a cikkekhez vagy nem tartoztak illusztrációként fotók, vagy olyan kicsik voltak, mint egy igazolványkép. A püspöki konferencia és annak akkori elnöke, Erdő Péter bíboros atya támogatták a megújulást és a fényképek hangsúlyos megjelenését, így 2014-ben először megbízással, majd pedig már főállásban fotóst is tudtunk alkalmazni, Lambert Attila személyében. A minőségi fotók megjelenésének az olvasók körében is nagy sikere lett, így a honlap látogatottsága jelentősen megnőtt, s ezzel együtt megszorodtak a nem-egyszer személyes kérések is: egy-egy plébánia vagy valamelyik képen látható magánszemély emlékeibe elkérte és meg is kapta a felvételeket nagy felbontásban. A megnövekedett igény szülte azt a helyzetet, hogy alkalmi jelleggel elkezdünk foglalkoztatni még egy fotóst, Merényi Zitát, aki 2017-től, amikor az Új Ember katolikus hetilap szerkesztése és kiadása hozzánk került, állandó munkatárssá vált.

A Magyar Kurir így immáron tíz éve fotókon keresztül is bemutatja az Egyház életét, szolgálva ezzel a tisztelt Olvasót. Fotósaink jelen voltak és vannak minden jelentős egyházi eseményen. Gazdag fotótárunkból ezúttal száz alkotásra esett a választás (közöt-

tük találjuk Mudrák Attila esztergomi vonatkozású képeit is). A változatos témájú felvételeket a Magyar Sionon,

ul elmesélte, ki is az az ágyban fekvő, egyszerre többféle fogyatékossgal élő fiatalember, akiről sokan lemond-

tak, s akinek a kezét fogja az egyik képen, kölcsönös megerősítést adva egymásnak. Zalavári Tibor azt a fényképet emelte ki a sok közül, amelyen Ferenc pápa a fiatalokkal való találkozása alkalmával gyermeki figyelemmel csodálkozik rá a Puskás Aréna színpadán az ajándékba kapott Rubik-kockára. A beszélgetések résztvevői egyetértettek abban, hogy fotósaink képeiről nem csak az objektív valóság köszön vissza. Hiszen munkájuk több ennél: alkotás, profán teremtés, s ez alkalmassá teszi a képeket arra, hogy magukkal ragadják a befogadót. A kiváló felvételeket szemlélve az ember

úgy érzi, közös bennük, hogy a földi keretek között, ha csak egy pillanatra is, de megállítják az időt, kitágítják azt, s Isten idejében, az örökkévalóságban engednek megsejtenünk, amit látunk.

Amikor e sorokat írom, szívbem ott van még a tegnapi Magyarország-Skócia labdarúgó-mérkőzésen aratott győzelmünk öröme, és az, ahogyan a sok ezer magyar szurkoló együtt énekl a stuttgarti arénában: Az éjjel soha nem érhet véget... A Múzeumok Éjszakáján is felemelő volt látni az érdeklődők nem fogyó sorát, a megannyi látogatót, akik számára a kultúra hasonlóan éltető erő, mint a foci által kínált közösségi élmény. Milyen jó volna a hétköznapiakban is figyelni arra, hogy a kultúra ne veszítse el az ízét, s a múzeumok és a közgyűjtemények el nem múló, valódi élményekkel gazdagítsák az embert! Segíthet ebben a Keresztény Múzeum időszaki kiállítása is. Keljünk útra akár hétköznap, akár hétvégén, látogassunk el a tárlatra, és merüljünk el a Magyar Katolikus Egyház egy-egy pillanatában, melyek amolyan szent pillantások. A fotókon keresztül is megtapasztalhatjuk, hogy az Egyház szép, és él.

Kuzmányi István,
a Magyar Kurir főszerkesztője
Fotó: Mudrák Attila

Látjuk, mekkora ajándékot kapunk?

Fülöp-szigeteki vendégmunkások Magyarországon

(Folytatás az 1. oldalról)

Egy huszonnyolc éves apuka a négyéves kisfiát hagyta otthon a feleségével, egy anyuka a tizenegy éves fiát a nagymamával és a nővérével, egy másik anyuka három gyerekét a szülei és a testvérei nevelik... Elmer atya elmeséli, hogy születése után az ő édesapja is elment Szaúd-Arábiába dolgozni, majd hazatért, négy évig együtt voltak, azután pedig az anyukája ment ki Olaszországba, ahonnan hat éven át haza sem látogathatott. Ez kellett ahhoz, hogy a család megérjen, ő és két testvére iskolába járhasson. A legtöbben Ázsiába mennek, de ha nincs munka, akkor messzebbre is. Akikkel most találkozunk, Vasváron, Zalaegerszegen, Sárváron, Szombathelyen élnek, de az ország más részein található gyárakban is dolgoznak filippínó vendégmunkások.

A Szombathelyi Egyházmegyében sok pap segíti a lelkipásztori ellátásukat, angol

Fülöp-szigeteki verbita. – Ha kialakul velük a kapcsolat, ha befogadják őket a közösségekbe, számítani lehet rájuk, amit a pap kér, az számukra szent, szívesen megteszik. A keresztényeknél nincsenek határok, nem számít, ki milyen színű, mindannyian Isten gyermekei vagyunk. A templom a közös helyünk. Ha összefogunk, szebbé tudjuk tenni a világot. Ha foglalkozunk velük, tele lesz a templomunk, ahogy sok európai országban.”

Vasvárra eljött Rommel és Elsie is, akik már több mint harminc éve Ausztriában élnek, és a Couples for Christ katolikus világi közösség elkötelezett tagjaiként járják az európai országokat, hogy hirdessék az örömhírt és segítsenek másoknak.

Ott van a helyük a templomainkban a keresztény testvéreinknek, akik ebbe a távoli, szép, de szegény országba születtek. Gyermekeiket otthon hagyni kényszerülő anyukák, apukák, szüleiket és testvéreiket eltartó fiatalok, egyszerű és tanult emberek, akik a hazájukban a munkájukból nem tudják biztosítani a családjuk megélhetését, boldogulását, ezért itt gyártósorok mellett dolgoznak. Ott a helye a templomban Maricellnek, aki jobb jövőt szeretne a fiának, és hiszi: Istennel semmi sem lehetetlen. Gilbertnek, a fiatal apukának, aki a négyéves fiával Messengeren keresztül tartja a kapcsolatot, mindennap, hogy ne maradjon le az életéről. Apple Joynak, aki a gyermekei mellett dializált beteg édesapját is

merre van, milyen itt az időjárás. Lassanként kezdték kiismerni magukat a hétköznapi életben, s ekkor jött a krízis: új időszak következett, már a lekvilágukkal is foglalkozni kellett. Elmer atya a kérésükre néhányukat felvitte Budapestre megnézni a várost. A verbiták rendházában alhattak, nagyon boldogok voltak. Leginkább úgy tudná jellemezni őket, hogy rendkívül hálásak, és ott segítenek, ahol csak tudnak. Széppé varázsolták a templomhoz tartozó kis kertrészt; amikor tudnak, ebédet főznek neki és az indonéz Julio atyá-

nyelvű miséket tartanak. Sőt, Szombathelyen egy nagy létszámú, Don Boscóról elnevezett filippínó közösség is működik. Hálásak a törődésért, és mindig lehet számítani rájuk – mondja Elmer atya, s elmeséli, hogyan talált rájuk. A Fülöp-szigeteki nagykövét 2021-ben felajánlotta neki, hogy menjen Budapestre, és segítsen neki a honfitársai ügyeiben. Ő természetesen az Egyház és a szerzetesrendje kérésének engedelmeskedett, hiszen akkor már kinevezték Vasvárra káplánnak. A helyi magyarok káplánjának, akiket lelkesen és szorgalmasan szolgált már egy éve, amikor az egyik mise előtt szólt a sekrestyés, hogy színes bőrű vendégeket látott a padokban. Megszólította őket angolul, és amikor megkérdezte, honnan jöttek, ő maga lepődött meg a legjobban, hogy a honfitársai voltak. Négy férfi, ők jöttek először. A következő héten tizennyolcan voltak, akkor már nők is jöttek. Papucsban, hiszen trópusi országból érkeztek, meleg ruhájuk sem volt. Szólt a híveknek, hogy hozzanak ruhákat, cipőket, téli holmit, mert jól tudta, hogy nincs pénzük. Isten ajándéka-ként fogadta, hogy Vasvárra is érkeztek honfitársai. Örömmel foglalkozik velük, ám egyelőre – már plébánosként – az egyházközség szolgálata a legnehezebb feladata.

A történet itt nem ért véget. Egyszer csak hívták Zalaegerszegről, hogy ott is laknak filippínók, és misét kellene bemutatni nekik. Elkezdődtek a vasárnapi liturgiák Vasváron, több településről is oda járnak a távol-keleti hívek, kéthetente. A másik három mise mellett a plébánosnak nem könnyű beillesztenie a naptárba ezt az alkalmat, de nagy szükség van rá.

A feladat egyre több: tavaly júniusban telefonáltak Győrből, mert a munkaközvetítő cégek azzal keresték meg a püspökséget, hogy szükségük lenne papra. Veres András püspök kérésére ezért augusztustól minden harmadik vasárnap délután négykor – két indonéz atyával felváltva – misét mutatnak be a vendégmunkásoknak a győri székesegyházban. Angolul, mert a hívek kilencvenöt százaléka ugyan Fülöp-szigeteki, de a

többiek máshonnan érkeztek. Teljesen megtöltik a templomot. Ahogy terjedt a mise híre, Veszprémből, Tatabányáról és Ajkáról is átmentek Győrbe. Székesfehérvárra Bicskéről jár el egy lengyel és egy idonéz atya, Tatabányán Bicskéről és a budapesti verbita rendházból is kapnak segítséget.

Karácsony előtt a munkaközvetítő cég ünnepi szentmisét szervezett Vasváron, négy épület, szűk volt a hely, de szerencsére szigorú előírások vonatkoznak a lakhatásra, és amikor az atya felhívta a munkaközvetítőt, azonnal intézkedtek. Szükségük van az Egyházra – magyarázza. – És nagyon örülnek, hogy a pap közel áll hozzájuk, találkozhatnak vele. A Fülöp-szigeteken ugyanis olyan sokan vannak a hívek, hogy meg sem tudják közelíteni a papot, aki hatalmas tekintély. Egy évre volt szükség ahhoz, hogy felfedezzék, mi

A lakáskörülményeiről is érdeklődtünk, és kiderült, hogy általában nem rosszak. Előfordult probléma, volt, hogy penészedett az egyik épület, szűk volt a hely, de szerencsére szigorú előírások vonatkoznak a lakhatásra, és amikor az atya felhívta a munkaközvetítőt, azonnal intézkedtek.

Szükségük van az Egyházra – magyarázza. – És nagyon örülnek, hogy a pap közel áll hozzájuk, találkozhatnak vele. A Fülöp-szigeteken ugyanis olyan sokan vannak a hívek, hogy meg sem tudják közelíteni a papot, aki hatalmas tekintély.

Egy évre volt szükség ahhoz, hogy felfedezzék, mi

merre van, milyen itt az időjárás. Lassanként kezdték kiismerni magukat a hétköznapi életben, s ekkor jött a krízis: új időszak következett, már a lekvilágukkal is foglalkozni kellett. Elmer atya a kérésükre néhányukat felvitte Budapestre megnézni a várost. A verbiták rendházában alhattak, nagyon boldogok voltak. Leginkább úgy tudná jellemezni őket, hogy rendkívül hálásak, és ott segítenek, ahol csak tudnak. Széppé varázsolták a templomhoz tartozó kis kertrészt; amikor tudnak, ebédet főznek neki és az indonéz Julio atyá-

nak, mert észrevették, hogy nincs házvezetőnőjük. Amikor a budapesti kirándulásról hazafelé mentek, egy másik vonattal kellett volna Zalaegerszeg felé indulniuk, ám ők előbb hazakísérték a papjukat Vasvárra. Kis gesztus, de nagyon jólesett – meséli Elmer atya, és hozzáteszi: „Vágnak a közösségre, és a lelkesedésükkel minket is megerősítenek a hivatásunkban. A papokban lángolnia kell a tűznek, és ők ebben segítenek.”

„Tudom, hogy a magyar atyáknak nagyon sok a dolguk, de ha tudnának angol nyelven misét mondani nekik, annak biztosan nagyon örülnének – osztja meg velünk vágyát a

támogatja, és aki derűs természetű, sok energiáját a szombathelyi filippínó katolikus közösség javára kamatoztatja. Bízunk Istennel, mert mindig megsegíti, és a közösség építésével vissza akarja adni azt a sok áldást, amit kapott.

Nagyon könnyen barátkoznak. Ha befogadásra találnak, megszeretnek, családtagnak tekintenek – meséli Elmer atya, és búcsúzáskor már mi magunk is tapasztaljuk ezt: öleléssel köszönnek el, mint kedves barátjuktól. Milyen szép lenne, ha valóban azzá tudnánk válni számukra!

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Lambert Attila

A kereszténység nem szabályrendszer, hanem kapcsolat Istennel

Az újmisécs Gács Botond Paszkál ferences szerzetessel beszélgettünk

(Folytatás az 1. oldalról)

Amikor Szécsénybe készülődtem, kicsit tartottam attól, hogy Balázs atyával leszek egy rendházban. Izgultam, hogy egy ilyen „nagy ember” jelenlétében kell majd élnem, de ez a hozzáállás a velem való találkozás után teljesen megváltozott bennem. Ő az az ember, akitől a legkevésbé sem kell tartani. Valahogy mindig derűs, és nagyon kedves. Ezért olyan érzése van az embernek, aki mellette él, hogy viszonzásként maga is kedves akar lenni vele. Azt váltja ki belőlem, hogy jobb kereszténnyé akarok válni a közelében, személyiségének kisugárzása arra sarkall, hogy jobban szeressem az Úr Jézust. Tudom, hogy sokan nagy hitszónokként tartják számon, én egy bensőségesebb oldaláról is megismerhettem. A prédikációiban olykor valóban radikális hangot üt meg, de a mindennapokban, az emberi kapcsolataiban ez a radikalitás a szeretetben fejeződik ki.

– Most, amikor beszélgettünk, Ön éppen Budapesten tartózkodik, a beadandó portfólióját készíti a hittanár–nevelőtanár szakos képzéshez. Korábbi tanulmányairól is érdeklődöm.

– Tavaly végeztem a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán teológusként, s a rendi elvárásoknak megfelelően folytatom a tanulmányaimat a megszerzett végzettségem épülő hittanár–nevelőtanár szakon. Így megfelelő képesítést szerzek majd ahhoz, hogy részt vehessek az iskolai hitoktatásban.

– Mi mozdította a ferencesek felé?

– Szent Bonaventura mondja Szent Ferencről, hogy a „vágyak embere” volt, abban az értelemben, hogy már megtérése előtt is megvolt benne az élet iránti szeretet, ami kifejeződött például abban, hogy assisibeli baráti közösségében is egyfajta húzóember volt. Idő kellett, hogy megértse: mindazt a jót, amit az élet magában tartogat, az Úr Jézusban találja meg igazán, aki egyedül Jó. Nem sok mindenben hasonlítok Szent Ferencre, de talán annyi párhuzamot vonhatok közre s köztem, hogy nekem is időre volt szükségem a felismeréshez: mindazt, amit keresek, Jézus Krisztusban találom meg.

Azt hiszem, a látszat ellenére ma is sok ember él át egyfajta ürességet. Ez nem baj! Napjainkban is aktuális Szent Ágoston gondolata, miszerint az Úr magának teremtett bennünket, a szívünk pedig nyugtalan, amíg meg nem nyugszik őbenne.

– Milyen impulzusok irányították a papság felé?

– A kereszténységemen és a szerzetességemen belül a papság ajándék. A szerzetesség részéről válasz a Jóisten szeretetére. Szent Ferenc írásában megjelenik ez a latin szó: *reddere*, ami azt jelenti, visszaadni. Erre gondolok.

Amikor örökfogadalmat tettünk Efrém testvérral és Atanáz testvérral, választottunk egy mottót Szent Ferenc írásából, az egész rendhez írt levélből: „semmit se tartatok vissza magatokból magatoknak, hogy egészen visszafogadjon benneteket az, aki egészen odaadja önmagát nektek”. A szerzetesség tehát válasz a Jóistennek. Van, aki a házasságban tudja ezt kifejezni, más éppen a papságban.

Azt mondhatnám, hogy együtt kaptam a szerzetesi és a papi hivatást, együtt fordult meg a fejemben a kettő. A növendékeim alatt aztán egyre inkább felismertem, hogy ez milyen küldetést jelent. Nemrég olvastunk a *Korintusiaknak írt második levélből* egy részletet, amit kötni tudok ehhez. Szent Pál azt mondja, „minden értetek történik, hogy minél

bővebben áradjon a kegyelem, és így hálát is mind többen adjanak az Isten dicsőségére”. Ez úgy vonatkozik a mostani életemre, hogy az emberekért leszek pap, azért, hogy minél bővebben áradjon a kegyelem. Nagy

titok, hogy Krisztus az ő örök papságában részesít embereket, de ezt csak azért teszi, hogy legyenek olyanok, akik pásztori munkáját, küldetését folytatják itt a földön Szentlelkének segítségével.

– Mit választott papi jelmondatának?

– A *János-evangélium* prologusának végét, amely így szól: „Istent soha

senki nem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkozta ki.” Ez a kijelentés azt a mondatot magyarázza, amit Jézus mondott a tanítványainak: aki engem lát, látja az Atyát. Számomra éppen ez a legnagyobb öröm a kereszténységben, hogy Isten Jézus Krisztusban egészen közel jött hozzánk. Közel jön ma is, ahogyan egykor Szent Ferenchez. Őt Isten kicsinysege, leereszkedése ragadta meg, s azután kezdte el élni az evangéliumot.

Szeretném közvetíteni az embereknek Isten személyes közeledését, ami Jézusban válik teljessé. A személyes kapcsolatot, amire hív. A kereszténységgel úgy találkoztam, hogy az nem egy szabályrendszer, az Egyház mögött ott van egy arc, Krisztusé...

– Már gyermekként megismerkedett a hittal?

– Megkereszteltek, keresztény értékrend szerint neveltek a szüleim,

– Úgy tudom, korábban rendszeresen sportolt.

– Jelenleg is szívesen sportolok, futok, úszom. Egyébként hároméves koromtól úsztam, nyolcévesen kezdtem vízilabdázni. Hálás vagyok, hogy sok mindent tanulhattam az étellel kapcsolatban a sport által. Tizenkilenc éves koromig versenyszerűen vízilabdáztam, heti öt edzéssel, hétvégente meccsekkel az országos bajnokságban. A KSI-ben, a Ferencvárosban, az OSC-ben is játszottam.

– Derűs ember, hittant fog tanítani. Milyen üzenettel áll majd a fiatalok elé?

– Úgy gondolom, az a küldetésem, hogy megpróbáljam felragyogtatni az emberek számára a személyiségemen keresztül vagy a szolgálatom által, hogy a kereszténység nem szabályrendszer, hanem kapcsolat Istennel, ami valóban teljességet ad, teljességre vezet. A fiatalokkal kapcsolatban pedig azt látom, ha közel szeretnék vinni hozzájuk a kereszténységet, nem lehet ajtóztól rontani a házba. Fontos kialakítani velük egy bizalmi kapcsolatot, amelyben meg tudnak nyílni. Mi pedig megpróbálunk válaszolni nekik, továbbadni, amit kaptunk.

– Hogyan készül a papszenítésre?

– Jézus igazából három dolgot kérdez tőlünk, amikor papnak küld, s e három kérdés ugyanaz, mint amit Péter apostoltól kérdezett: hogy szeretjük-e őt. Mi pedig kimondjuk, hogy igen, szeretjük. Amikor harmadszor is megkérdezi, az olyan fájdalmas, mert felismerjük, hogy gyarló emberek vagyunk. Isten előbb szeretett minket, de kicsinyiségünk ellenére is kiválaszt bennünket arra, hogy valamiképpen közvetítsük a szeretetét. Azt mondja Péternek: „legeltesd juhaimat”. Ez egy szolgálat. Krisztus a papságában részesít minket, és ez kitüntetés, de van valami kicsinyesség a papságban, a papszenítés semmiképpen sem felmagasztalás.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila, Moldoványi Barnabás

Mustó Péterről nevezték el az arlóói közösségi házat

Újabb mérföldkőhöz érkezett a jezsuiták arlóói jelenléte: elkészült a 2021 őszén felszentelt Jelenlét Ház szomszédságában található Mustó Péter SJ Községi Ház. A helyiek szolgálatába állított új közösségi teret (zenei és táncpróbaterem, illetve sószoba) Hofher József SJ szentelte meg június 14-én, az arlóói Udvar Fesztivál nyitányaként.

Velkey-Kozár Bea, a jezsuita Jelenlét Program vezetője elmondta, fontos volt az itteniek számára a 2023 nyarán elhunyt jezsuita jelenléte: vezette a munkatársaknak szervezett lelkigyakorlatokat, részt vett több programjukon, például a karácsonyi cipődobozok kiosztásában, de pusztán jelenléte is megerősítő volt mindenki számára.

„A település minden tagja számára elérhető volt, jelen volt. Minden bétérőhöz volt egy-két kedves szava és kérdése, aki a Jelenlét Ház foteljében olvasva találta. Az arlóiak jó szívvel emlékeznek rá.” A programvezető

megosztotta: az idős jezsuita halála után a helyiek szinte azonnal jeleztek, hogy az épp felújítás alatt álló – a Jelenlét Ház közvetlen szomszédságában lévő – épületet Mustó Péter SJ Községi Háznak kellene elnevezni.

„Ez a ház nagy terhet vesz le a település vezetőinek válláról. Az itt végzett munka hídát képez a segítségért kérők és a település egésze között” – mondott köszönetet Vámos Istvánné polgármester az arlói

jezsuita Jelenlét Program munkatársainak.

A közösségi ház szentelését András Attila jezsuita tartományfőnök megbízásából Hofher József SJ végezte. Ezután a település-felzárkóztatásról tartott kerekasztal-beszélgetést az új közösségi házban, majd arlóiasan elkészített lecsóval és bodaggal (cigány lapos kenyérral) kínálták meg a vendégeket a szervezők. Ezt követően elkezdődött a hagyományos arlóói Udvar Fesztivál kétnapos koncertprogramja. A nap folyamán a házban megnyílt egy Mustó Péter atya életéről szóló fotókiállítás; bemutatták a Szimfónia Zenei Műhely fiatal tehetségei, a Roma Big Band zenekar első klipjét, valamint a ház névadójáról korábban készült *Padre Piter* című dokumentumfilmet is.

Forrás: jezsuita.hu
Fotó: Pásztor Péter

HÍREK KÉPEKBEN

• **Immár harmadik alkalommal „dübörögtek” az ovisok kismotorokkal, futóbiciklikkel Nyírlugos főutcáján. A helyi görögkatolikus általános iskola és bölcsőde is csatlakozott a június 7-i derűs, gyermeknapra eseményhez.**

• **A Pannonhalmi Főapátság idén is átadta a tavaly hagyományteremtő szándékkal életre hívott Bencés Oktatásért kitüntetések a fenntartásában működő iskolák pedagógusainak. Az eseményre június 9-én került sor. Az elismerésre saját intézményi közösségük terjeszti fel az arra érdemesnek ítélt oktatókat, tanárokat.**

• **A budakeszi Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium csapata nyerte a Katolikus Pedagógiai Intézet kreatív műveltségi vetélkedőjét, amelyet immár nyolcadik alkalommal hirdettek meg. Idén harminckét háromfős diákcsoport indult a versenyen. A fókuszban Madách Imre és műve, *Az ember tragédiája* állt.**

Imádkozzunk és dolgozzunk!

Új rendtagokat avatott a Szuverén Máltai Lovagrend

Új rendtagokat avatott a Szuverén Máltai Lovagrend június 23-án, patrónusa, Keresztelő Szent János ünnepéhez kapcsolódóan. Az Erdő Péter bíboros, prímással együtt ünnepelt szentmise keretében hat új rendtag beiktatására került sor a budavári Nagyboldogasszony- (Mátyás-) templomban.

Megteltek a padosok, majd megszólalt az ének, és elindult a menet. Legelől a kereszt, mögötte haladtak a rend nyolcágú fehér kereszttel díszített fekete köntösében a dámák és a lovagok. Őket a lovagrend káplánjelöltjei, Varga János, a bécsi Pázmáneum rektora és Jeney Gábor, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Dél-Alföldi Régiójának vezetője követte. Mögöttük vonult Kozma Imre, a

Szuverén Máltai Lovagrend nagykeresztes tiszteletbeli konventuális káplánja, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapító elnöke; a magisztrális rendi káplánok: Martos Levente Balázs püspök, a Központi Papnevelő Intézet rektora; Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára, Faragó Artúr, Úri plébánosa, végül Erdő Péter bíboros, prímás, a szentmise főcelebránsa. Az avatási szertartás ceremónárja Wettstein János volt, a főministráns Gidófalvy Elemér, a ministránsok Latorcai Csaba és Nyitrai Levente. Az evangélium elhangzása után Erdő Péter bíboros többek közt arról beszélt, hogy „a történelem Úra sok mindent megengedett az évszázadok során, és megenged ma is. Nézzük például napjainkban a Közel-Kelet kereszté-

nyeinek üldöztetését, akik túlélni próbálnak, s imádkoznak a megmaradásért. Imádkozzunk értük és a világ békéjéért, az Egyházzért! – buzdított a bíboros.

Erdő Péter szavai után kezdetét vette az avatási szertartás. Felsorakoztak a várományosok és a tanúk: ifj. Kóczy László tiszteletbeli lovag és a tanú: Zlinszky András; Germus Gábor magisztrális lovag és a tanú: Schumicky András; Szűcs Gábor magisztrális lovag és a tanú: Makk Ádám; Perényi-Isky Petra magisztrális dáma és

a tanú: Erőss Réka; valamint a káplánok, Varga János és Jeney Gábor. A hat várományos a Szuverén Máltai Lovagrend Rómában székelő nagymestere, Fra' John Dunlap és a rend Szuverén Tanácsa döntése alapján megkapta a rend köntösét és keresztjét, s ezzel a tagsággal járó hivatást és feladatot. Erdő Péter bíboros megáldotta a lovagok templomi öltözékét, az úgynevezett kukullát és rendi jelvényeit.

Az avatási szertartást követően folytatódott a szentmise, végül az áldás és az elbocsájtás előtt elhangzott a lovagrend imája.

T. É.

Fotó: Csapó József/
Esztergom-Budapesti Főegyházmege

A Szűzanya újra és újra rámutat Jézusra

Nagy érdeklődés mellett mutattuk be Međugorje-kötetünket

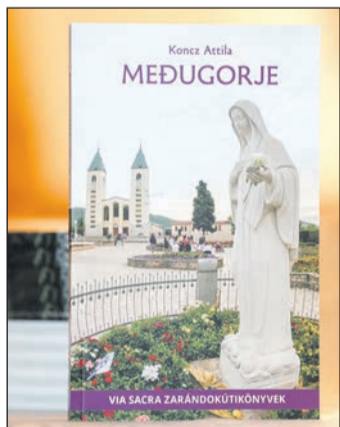
(Folytatás az 1. oldalról)

Az eseményt megelőzően a kötet teológiai lektora, Kovács Zoltán mariológus egyetemi tanár, a bazilika plébánoshelyettese mutatott be koncelebrált votív szentmisét. A szertartás kezdetén elhangzott a könyörgés: a mai estén kérjük a Szűzanya, a Béke Királynője oltalmát, közbenjárását a világ békéjéért. Szentbeszédében Kovács Zoltán emlékeztetett: az első világháború idején, 1917-ben – ami a fatimai jelenések ideje – XV. Benedek pápa a loretoi litána részévé tette a „Béke Királynője, könyörögj érettünk!” invokációt.

A mariológus egyetemi tanár hangsúlyozta: a međugorjei jelenségek kapcsán ugyan egyelőre nem született hivatalos szentszéki állásfoglalás, azonban szembetűnő, hogy az azokhoz kapcsolódó üzenetek között is markáns indításnak hat Mária „bemutatkozása”, miszerint ő a Béke Királynője. A kilencvenes évekből dél-szláv válság idején ez különös aktualitással bír, Međugorjét lényegében nem érintették az összecsapások. Kovács Zoltán rámutatott: a Béke Királynője rendes, hétköznapi életünkben is diszkrétan, de folyamatosan munkálja a béke ügyét, és rendkívüli módon képes közbenjárni, hogy a Béke Fejedelme érzékelhetően is megmutassa: ő a békétlenség sebeit is gyógyítani jött.

A szentmisét követően hatalmas érdeklődés mellett került sor Koncz Attila Međugorjeről

szóló könyvének bemutatására a Szent István-bazilika Mária Termében. A rendezvény moderátora Kuzmányi István, a Magyar Kurír és az Új Ember igazgató-főszerkesztője volt,

együtt a kötet felelős kiadója. Kérdésére Budai András, a Via Sacra zarándok utazási iroda vezetője, a Zarándokútkönyvek sorozat ötletgazdája elmondta: az elgondolás Török Csaba teológussal, az Esztergom-Vári Nagyboldogasszony és Szent Adalbert Főszékesegyház plébániai kormányzójával, az MKPK televíziós referensével közösen született meg, a megvalósításban pedig a Magyar Kurír segédkezett.

A Međugorje a sorozat harmadik kötete. Az első a Lourdes című kiadvány volt, amelyet ugyancsak Koncz Attila írt; a második, a Fatima című könyv pedig Kuzmányi István munkája. A már készülő negyedik kötet szerzője Török Csaba; a Róma című kiadvány várhatóan a 2025-ös szentévre jelenik meg. A Via Sacra vezetője kö-

szönetet mondott Koncz Attilának és Kuzmányi Istvánnak, valamint a Magyar Kurír szerkesztőségének, kiemelve Fábrián Attilát, a Međugorje című könyv tördelőjét és a benne

szereplő fotók háromnegyedének készítőjét. (A többi fényképet Budai András készítette – a szerk.)

Koncz Attila a könyv keletkezéséről és a megírásához vezető inspirációról elmondta: az elmúlt több mint negyven évben már milliók keltek útra, hogy elzarándokoljanak Međugorjéba, és vannak közöttük olyanok is, akik többször megteszik az utat. Több mint száz papi hivatás kötődik a településhez. A szerző ezért is választott könyve mottójául két szentírási idézetet: „Nincs jó fa, amely rossz gyümölcsöt terem; és nincs rossz fa, amely jó gyümölcsöt terem. Mert minden fát gyümölcseről ismerünk meg.” (Lk 6,43-44) „Ha ez az elgondolás vagy mozgalom emberektől származik, magától felbomlik. De ha Istentől

van, nem tudjátok széteszlatni őket, és úgy látszana, mintha Istennel szállnátok szembe.” (ApCsel 5,38-39)

Koncz Attilának feltűnt: Csíksomlyóra hálát adni annak a

egyértelműen utal Máriaára. Ha a tartalmakat megnézzük, azok is kiegyensúlyozottak: a megtérésre, imádságra, böjtre való felhívások. A Szűzanya nem újat mond a korábbi jelenésekhez képest, hanem újra és újra rámutat Jézusra, ahogyan Kánában is tette: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!”

Kovács Zoltán idézte Henryk Hoser lengyel érseket, akit Ferenc pápa 2017-ben különleges küldöttségnek nevezett ki Međugorjéba: „A međugorjei út igazán krisztocentrikus, mert Jézus Krisztus áll a tisztelet középpontjában. Međugorje a Boldogságos Szűz Mária, Isten Anyja és az Egyház Anyja közbenjárására felkínálja a zarándokoknak az isteni kegyelem idejét és terét.”

A tudós mariológus Ferenc pápa Međugorjéval kapcsolatos álláspontjáról kifejtette: többször is fordult pápai üzenettel a Mladifisten részt vevő fiatalok felé, akik nyaranta összegyűlnek Međugorjében. Kovács Zoltán atya rámutatott: a Međugorjéhez kötődő jelenségek teljes kibontakozása „úton van”; ennek nyaranta összegyűlnek Međugorjében. Kovács Zoltán atya rámutatott: a Međugorjéhez kötődő jelenségek teljes kibontakozása „úton van”; ennek nyaranta összegyűlnek Međugorjében. Kovács Zoltán atya rámutatott: a Međugorjéhez kötődő jelenségek teljes kibontakozása „úton van”; ennek nyaranta összegyűlnek Međugorjében.

Koncz Attila könyvét Bodnár Dániel, a Magyar Kurír június elején Pro Ecclesia Hungariae díjjal kitüntetett újságírója mutatta be. Kiemelte: a könyv író-

ja szerint ez a kis hercegovinai falu semmi mást nem javasol a hívó léleknek, mint ami a Katolikus Egyház két évezredes tanítása. Međugorje a hagyományos tanítás és liturgia őrzésével, illetve a nyelvezet egyszerűségével „olyan szilárd hitet épít Isten és ember közé, amely a biztonságos átkelés lehetőségét kínálja azok számára is, akiket egyébként megszédít a transzcendencia végtelensége”.

A kötet szerzője Szűz Mária-nak a látnokokhoz intézett üzenetei közül kiemeli: béke, hit, megtérés, imádság, böjttölés. Zarándokútkönyvhöz méltóan a kötet közel kétszáz képpel rengeteg információt is közöl, megadja a međugorjei plébánia elérhetőségét, tájékoztat a részletes miserendről és bemutatja a főbb látnivalókat. Általános és međugorjei imádságok is helyet kaptak benne. A kötethez Székely János szombathelyi megyéspüspök írt előszót, aki sokszor járt már Međugorjében. A főpásztor kiemeli: „Međugorje üzenete öt parittyakó, amelyekkel győzhetünk a gonosz felett, úgy, mint valaha Dávid Góliát felett. Az öt kő az imádság, a böjt, a Biblia olvasása, a szentgyónás és a szentmise.”

Međugorje című kiadványunk megrendelhető az Új Ember online könyvárúházaiban, illetve megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7-8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9-18 óráig).

Pöcze Zsolt
Fotó: Merényi Zita